

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

49. ČÍSLO / XXVII. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

8. PROSINCE 2019

Z obsahu:

**O Skutcích apoštolů -
„Co vy tedy neznáte,
a přece to ctíte,
to já vám zvěstuji“**

Katecheze papeže
Františka při generální
audienci
6. listopadu 2019 na
náměstí Sv. Petra v Římě
- strana 2 -

**Blahoslavený
Libor Wagner**
- strana 4 -

**Sto růží Panny Marie
pro rozjímání (7)**
P. Clemente
Arranz Enjuto
- strana 5 -

Jak růst v osobní svatosti
- strana 7 -

**Bohoslužba v lateránské
bazilice zakončila národní
pouť do Říma**
- strana 8 -

**Nová liturgická památka -
Panny Marie Loretánské**
- strana 9 -

**Arcibiskup Fulton Sheen
Dom Antoine Marie OSB**
- strana 10 -

Život s Bohem (10)
Raoul Plus SJ
- strana 12 -

Panna Maria Loretánská, svatyně svatého domu Loreto, Marche, Itálie

O Skutcích apoštolů - „Co vy tedy neznáte, a přece to ctíte, to já vám zvěstuji“ (Sk 17,22-23)

Katecheze papeže Františka při generální audienci
6. listopadu 2019 na náměstí Sv. Petra v Římě

Drazí bratři a sestry, dobrý den! Pokračujeme v naší „pouti“ s knihou Skutků apoštolů. Po zkouškách, kterými Pavel prošel v Soluni a Beroji, přišel do Atén, které jsou srdcem Řecka (srov. Sk 17,15). Toto město, které žilo ze staré slávy, si navzdory politickému úpadku dosud uchovávalo svoje kulturní prvenství. Apoštol tady spatřil „město plné model a velmi ho to popudilo“ (Sk 17,16). Tento „střet“ s pohanstvím

jej však nepřiměl k útěku, nýbrž k postavení mostu pro dialog s onou kulturou.

Pavel se rozhodne toto město důvěrně poznat a začíná navštěvovat důležitá místa a významné lidi. Jde do synagogy, jež je symbolem života věřících, a na náměstí, která jsou symbolem občanského života; přichází na Areopag, symbol politického a kulturního života. Setkává se s židy, filozofy - epikurejci a stoiky, a mnoha dalšími. Se všemi těmito lidmi se setkává,

neuzavírá se, rozmlouvá s každým. Pavel tak pozoruje kulturu i prostředí Atén „kontemplativním pohledem“ a „objevuje Boha, jenž přebývá v jeho domech, na jeho ulicích a náměstích“ (*Evangelii gaudium*, 71). Pavel nehledí na Atény a pohanství svět nevraživě, nýbrž pohledem víry. A to nás přivádí k otázce, jak my se díváme na svoje města. Pohrdavě? Anebo

Pokračování na str. 6

Můžeme být velmi zbožní a vůbec ne svatí. Zatímco zbožnost je vnější projev, který nemusí nutně korespondovat se stavem duše a který může být dokonce i hereckým výstupem, oproti tomu je svatost skutečným stavem duše. Svatost nemá potřebu být hlučná a dávat se na odív, avšak její duchovní ovoce přesto vychází vždy na povrch a přináší s sebou i již zmíněnou zbožnost, která je však ryzí. Jak být svatým, a nejen zbožným? Pohledme na Ženu, která nás provází adventem - na Pannu Marii. Ona nás především učí, že být člověkem víry znamená mít otevřené srdce pro Boží hlas, tomuto hlasu naslouchat a podle něho žít, ať v radosti či bolesti. A to jak proto, že je to skvělý prostředek k dosažení svatosti, ale tím i proto, že je to rovněž zdroj pravého vnitřního štěstí a jistá cesta ke spáse. U Marie pak vidíme, že víra v Boha vede také k službě druhým, čili se vyjadřuje v bezpodmínečné lásce k Bohu a k vrcholu jeho stvoření - k člověku.

To je pak svědectvím spojení lidské duše s Trojjediným Bohem, bez kterého není možné dosáhnout apoštolské plodnosti. Vždyť nosí-li někdo Boha v sobě, a dokonce o tom ví, mělo by to být vidět i navenek. (str. 12-13) Není? Pak takový člověk patří k těm, jejichž řeči znějí prázdnotou pouště, protože

Editorial

nepřicházejí z pravé pouště. Pohledme opět na Marii: ona vše uchovávala v tichu své duše, rozjímalá o tom a podle Boží vůle žila svůj život. Vycházela z ticha pouště a vnašela do tohoto světa živou vodu pro každého, kdo žíznil po věčném, ba leckdy i pomíjivém štěstí. Jak jsme na tom my?

Možná bychom se měli cítit poněkud zahanbeni i velmi mladou, dvanáctiletou dívkou, která nejenže pochopila, jak růst ve svatosti, ale rovněž dokázala být věrná vytyčené cestě. Pět jednoduchých rad bl. Laury Vicuňi je skvělým podnětem pro nás k adventnímu ztišení vlastní duše a pohledu na její reálný stav. (str. 7) Zároveň si k tomuto zpytování svědomí můžeme přidat ještě jedno téma, a to: jak nakládáme s darem svobody - nejen tím politickým (str. 8), ale zvláště tím, který nám Bůh dal již při stvoření, abychom se mohli sami rozhodovat pro Boha, anebo dokonce proti němu. A jak víme, žádný zlatý střed mezi těmito dvěma krajnostmi neexistuje...

Arcibiskup Fulton Sheen (str. 10-11) byl bezpochyby mimořádným nositelem Boha ve své duši, ale také bylo možné sytit se dobrým ovocem jeho pevné víry a vědomí, že existuje nebe i peklo.

Proto se nebál říci před americkým prezidentem: „My všichni jsme hříšníci a máme zapotřebí obrátit se k Bohu.“ Adventní doba nás také vybízí k obrácení, Bůh i skrze ni klepe na dveře naší duše. Avšak nevstupuje dovnitř násilím, i když by bezpochyby mohl. Ne, on je Bohem živých, a proto nechává na každém člověku, zda otevře, či nikoliv. Jen duchovně mrtvý člověk zabraňuje Bohu vstoupit...

Otevřením své duše Bohu se tedy disponujeme stát se svatými. A pro nás, kdo jsme poznali Ježíše Krista, uvěřili v něho a byli pokřtěni, to znamená také „žít, trpět a zemřít jako římský katolík“. Blahoslavený P. Libor Wagner (str. 4) nám těmito slovy jen připomněl, jak by měla vypadat naše víra, aby nebyla jen zbožná, ale opravdu žitá svatě.

Na naší cestě ke svatosti máme vzorů tedy dost. Tím nejdokonalejším je Panna Maria. A proto můžeme být vděční i za novou liturgickou památku Panny Marie Loretánské (10. prosince), jež má napomoci „zejména rodinám, mladým lidem a řeholníkům v následování ctností dokonalé učednice evangelia Panny Marie, jež počestím Hlavy církve přijala k sobě také nás“. (str. 9-10) Vzájemně tedy Marii o pomoc a ochranu před veškerým zlem neustále slovy bl. Laury: „Ó Maria, chyt' mě za ruku a drž mě!“

Daniel Dehner

Chceš-li se dobře připravit na Pánův příchod, pak je dnes tvé místo v judské poušti. Setkáš se tu s neobyčejným člověkem. Není těžké ho najít. Proudí za ním celé zástupy. Abys měl užitek z jeho služby, musíš jen opustit domácí pohodlí a vydat se na pusté místo. Zkusíš zde jiné hodnoty a jiná měřítka, než podle jakých si lidé hledí svého prospěchu a svých požitků.

Co hledají zástupy lidí v této odlehle pustině, že váží tak dalekou

cestu? Osobu a slovo kazatele, který tu žije o samotě, jako by přišel z jiného světa. Ani jeho šat, ani jeho způsob života se nijak nepodobá tomu, na co jsi zvyklý. Ve skutečnosti to hlavní, čím se liší od ostatních, však spočívá v tom, že si ho Bůh povolal a on se dal zcela do jeho služeb, aby si z něho mohl učinit svého posla, *hlas volajícího na poušti*, který vidí všem přichozím hluboko do duše. Jeho příklad a jeho slovo působí v srdcích divy obrácení.

To, co lidi nejvíce přitahuje, je potřeba zbavit se vnitřního břemene, které je tíží. Nikdo z těch, kdo jim břemena ukládají⁽¹⁾, jim takovou příležitost není schopni nabídnout. A tak jdou za Janem až do daleké pustiny, protože tento prorok nejen kárá, ale také ukazuje cestu k odpuštění. A tak, aniž to od někoho žádá, sami mu vyznávají své hříchy. Kdo se opravdu chce zbavit tíže svých vin, cítí potřebu vyznat se z nich.

Jan dostal za úkol vyvolat toto velké hnutí z jediného důvodu: *Přiblížilo se království nebeské*. Přejde *Kníže pokoje*⁽²⁾. Aby však zjednal pokoj podle spravedlnosti a práva, musí odstranit všechny *násilníky a bezbožné*. Tentýž prorok, který předpověděl Janovo vystoupení, líčí nám také, jak bude jeho království vypadat. Jestliže se ti zdají jeho slova, která slyšíš v prvním čtení, přímo neuvěřitelná, ukazuje to, jak daleko jsme se vzdálili od odvěkého ideálu, který měl na mysli Bůh, když posílal na svět první z lidí, aby naplnili zemi⁽³⁾. Ten přímo dojmavý obraz shody a pokoje, kdy *nikdo nikomu nebude škodit*, není tedy poetickým snem ani nadsázkou,

nýbrž jasným Božím záměrem, který stál na počátku a ke kterému je třeba důsledně se vrátit. To vyžaduje přípravu, kterou hlásá Jan. Takový vytoužený stav skutečně nastane, až všichni budou *žít v souladu podle vůle Ježíše Krista a jednomyslně oslavovat Boha*.

Proto tě nesmí překvapit, jak ostře a nesmlouvavě poukazuje Jan na *plemeno zmijí*, které by se chtělo vyhnout *budoucímu hněvu*. K tomu, aby mohl vyslovit tuto tvrdou pravdu i tváří v tvář mocným a sebevědomým,

potřebuje opravdovou statečnost, ale ta prorokovi z judské pouště neschází. Přišli za ním i představitelé všech těch pokrytců, kteří by rádi nápadnými skutky a řečmi zakryli svou vnitřní prázdnotu. Zatímco se sami pokládají za jediné spravedlivé a pravé potomky praotce Abraháma, nosí *široké řemínky a dlouhé trháse*⁽⁴⁾, uvnitř jsou *plní pokrytectví*. Nestačí však povrchní zbožnost, která nenese *ovoce hodné pokání*. Tvrdá slova jsou dobrodinním pro toho, kdo potřebuje vážné varování. Až přijde Pán *křtít ohněm*, nebude se nikoho ptát na jeho původ, nebude hledat slavné předky a tituly, ale *ovoce hodné pokání*, které nespočívá ve vnějších skutcích, ale v opravdovém vnitřním obrácení.

Kdo chce žít v přicházejícím království, musí od základu změnit svůj život. To, co nejvíce hněvá *Kníže pokoje*, je nespravedlnost a bezpráví, jakého se dopouští člověk na člověku. Bude *rozsuzovat podle práva a rozhodovat pro ubohé v zemi*. Musíš si osvojit jeho smýšlení: *Spravedlnost bude jeho rouchem*. Jak před ním ob stojí společnost, kde jedni žijí v nadbytku a druhým se nedostává ani toho nejnutenějšího? *Proto kdo má dvoje šaty, dej tomu, kdo nemá žádné, a kdo má co k jídlu, udelej také tak*.⁽⁵⁾ To je první a základní krok k tomu, aby *vlk mohl přebývat s beránkem a pardál ležet vedle kůzlátka*.

Ale taková změna smýšlení se ti možná zdá stejně neuskutečnitelná jako hra kojence u doupěte zmijí. Prorok Hospodinův se nemýlil, když předpověděl *hlas volajícího na poušti*. Stejně tak se nemýlí, když říká, že se objeví *kořen Jesse jako znamení mezi národy*. Jen neváhej a za-

Liturgická čtení

1. čtení - Iz 11,1-10

Vyrazi ratolest z pahýlu Jesse, výhonek vypučí z jeho kořenů, spočine na něm duch Hospodinův: duch moudrosti a rozumu, duch rady a síly, duch poznání a bázně před Hospodinem. Má zálibu v bázni před Hospodinem. Nebude soudit podle zdání očí, nebude rozhodovat podle doslechu, ale podle spravedlnosti bude soudit chudé a podle práva se bude rozhodovat pro pokorné v zemi. Bude bít zemi holí svých úst, usmrtí bezbožného dechem svých rtů. Spravedlnost bude provazem jeho beder a věrnost bude pásem jeho ledví. Vlk bude přebývat s beránkem, levhart si lehne vedle kůzlátka, tele a lviče budou žrát pospolu a malý chlapec je bude vodit. Pást se bude kráva s medvědicí, jejich mláďata ulehnu spolu, lev bude žrát jako býk plevy. Kojenec si bude hrát nad dírou zmije a nemluvně sáhne rukou do skryše jedovatého hada. Nikdo nebude škodit ani zabíjet na celé mé svaté hoře, protože poznání Hospodina naplní zemi, tak jako vody pokrývají moře.

Dokončení na str. 12

čni s obnovou odvážně a rozhodně sám u sebe. Nezapomínej, že máš *připravit cestu pro Kníže pokoje*. *V jeho dnech rozkvetne spravedlnost a hojnost pokoje*⁽⁶⁾. Neztrácej důvěru. Jeho Otec může spravedlivě *vzbudit z tohoto kamení*. On bude křtít nejen ohněm, ale také *Duchem Svätým*. To je ten, jehož *poznání musí naplnit zemi, jako vody pokrývají moře*.

Otevři mu dokořán své srdce, aby mohl přijít a i v tobě *spocínout*. Nese s sebou dary, které chybí světu: copak mu neschází dar *moudrosti, poznání, rady a rozumu*, aby poznal cesty spravedlnosti a práva, které vedou k pokoji, dar *síly*, aby na ně opravdu vykročil, dar *pobožnosti a bázně Boží*, aby přijal s úctou svého jediného Krále? *Jeho jméno se bude žehnat na věky, blahoslaviv ho budou všechny národy*⁽⁷⁾...

Vracíš se domů z Janova křtu jako jiný člověk?

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ srov. Mt 23,4; ⁽²⁾ Iz 9,5; ⁽³⁾ srov. Gn 1,28;

⁽⁴⁾ Mt 23,5; ⁽⁵⁾ Lk 3,11; ⁽⁶⁾ Ž 72,7;

⁽⁷⁾ Ž 72,19

Blahoslavený Libor Wagner

Příští rok si připomeneme 400 let od mučednické smrti sv. Jana Sarkandera. Ve Světle si i proto nyní připomeneme kněze – jmenoval se Libor Wagner –, který je tak trochu německou obdobou tohoto našeho světce, neboť rovněž přišel o život kvůli katolické víře.

Při jeho narození 5. prosince 1593 nepřišlo nikomu nic takového na mysl. Vždyť rodina, v níž v durynském Mühlhausenu vyrůstal, byla přísně luteránská a vůči katolíkům byla nastavena nepřívětivě. Rodiče Pavel a Sibylla poslali malého Libora studovat, aby si nemusel jako jeho otec vydělávat nejistým krejčovským řemeslem, ale aby našel uplatnění učeností, která mu šla tak snadno do hlavy.

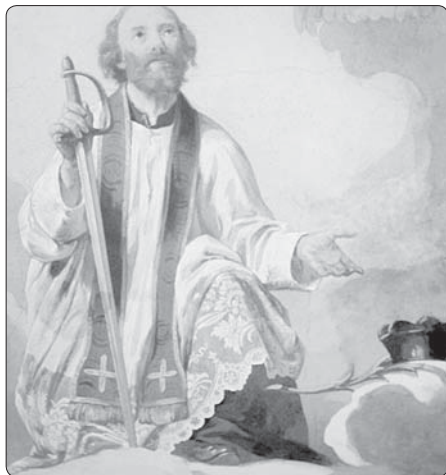
Ve 20 letech se Libor vypravil do Lipska, aby zde studoval svobodná umění, rok poté přestoupil do Gothy a za dalších pět let (1619) do Štrasburku. Chtěl být učitelem, cítil, že to by ho naplňovalo, nejlépe v rodném Mühlhausenu, avšak ke svému velkému zklamání se nikde neuchytil, lépe řečeno, v žádné z mühlhausenských škol ho nezaměstnali.

Všechno zlé je k něčemu dobré. Liborovi to ulehčilo rozhodování. V té době si totiž povšiml jezuitů, a tedy i katolictví, na něž přestal hledět s odporem. K velké nelibosti své rodiny začal v roce 1622 studovat univerzitu ve Würzburgu vedenou právě členy Tovaryšstva Ježíšova. Ne-trvalo dlouho, všehovšudy jen pár měsíců, a stal se z něj katolík. Nauka, kterou jezuité hlásali, způsob jejich vystupování či vedení výuky, osobní charisma každého z nich přispěly společným dílem k tomu, že někdejší přesvědčený luterán na počátku roku 1623 veřejně vyznal katolickou víru.

Něco takového by v 17. století vyvolalo pozdvižení i v dobách míru, což teprve v době, kdy už pět let zuřila třicetiletá válka! V myslích mnoha lidí v ní hrály velkou roli náboženské důvody a přesudečně animozity – měšťanské vrstvy, z nichž Libor Wagner pocházel, nevyjímaje. Jedním z důvodů byla netajená nenávisť protestantů k jezuitům, už jen pro jejich vynikající výsledky v oblasti výchovy, založené na citlivém přístupu a lásce ke studentům či mladším žákům, na jedinečné schopnosti vpravit studentům do

hlavy obrovské penzum vědomostí a do jejich duší poznání jediné pravdy.

Tak tomu bylo i v případě bl. Libora Wagnera. Katolické náboženství ho tak hluboce zasáhlo, že prakticky okamžitě zahájil v jezuitském kolegiu sv. Kiliána

studium s cílem kněžství a už 29. března 1625 byl ve Würzburgu vysvěcen na kněze. Měl jím být šest dlouhých let – šest krátkých let. „*Ať už mě Boží Duch vede sem nebo tam, jsem připraven,*“ prohlásil.

Svoji kněžskou službu zahájil jako kaplan v Hardheimu-Odenwaldu, po roce jej už vidíme ve funkci faráře v Altenmünsteru u Schweinfurtu. Zde naplno rozvinul své až dosud skryté pastorační schopnosti. Ve farnosti rozdělené na mnohem početnější luteránskou část a méně početnou část katolickou se stal vpravdě dobrým pastýřem svého skrovného stádečka. K jeho jednotlivým ovečkám neúnavně přicházel, aby je povzbuzoval na duchu a dodával jim sílu a odvahy čelit nebezpečí ze strany protestantů, jež hrozilo na každém kroku. Přicházel však nejen za těmi svými, ale i za těmi ztracenými. Nemálo jich přivedl do Kristova ovčince, což jen jítřilo zášť protestantů, kteří konverze svých známých nesli velmi nelibě.

Napětí eskalovalo v roce 1631, kdy do würzburkové diecéze vtrhla švédská vojska. Předcházela je pověst obávaných válečníků i nesmiřitelných nepřátel všeho ka-

tolického, zejména kléru. Biskup s řadou kněží proto utekli do bezpečí území ovládaných katolíky. Ne tak P. Libor Wagner. Odmítl možnost opustit své ovce a nechat je napospas vlkům, až úpěnlivě naléhání farníků jej přimělo ukrýt se v nedalekém Reichmannshausenu. Bezpečí se však netěšil dlouho – místní jidášové jej 4. prosince vydali Švédům. Martyrium zbožného, opravdového kněze začalo.

Žoldníci z dalekého severu vězně přivázali za ruce ke koňskému sedlu a přinutili jít na hrad Mainberg. V mučirně této středověké stavby ho podrobili kruté tortuře. Ve snaze přinutit P. Libora k odpadu od katolické víry a k návratu k víře luteránské mu sadističtí vězňitelé postupně kladivem rozdrtili všechny prsty na nohou i na rukou, poté i všechny loketní a pažní kosti. Marně. Libor Wagner měl pro ně místo slov apostaze jenom stále opakované ujištění: „*Ich lebe, leide und sterbe päpstlich-katolisch! Ich lebe, leide...*“ – „*Žiji, trpím a zemřu jako římský katolík! Žiji, trpím...*“

Nepomohlo ani probodení nohou. „*Ich lebe, leide und sterbe päpstlich-katolisch! Ich lebe, leide...*“ opakoval statečný kněz. Uřízli mu proto jazyk, načež ho od táhli k řece Mohanu, tam do něj vystřelili a jeden z vojáků jej pak ještě ze vzteku probodl šavlí. Bylo 9. prosince 1631.

Nelidsky zmučené tělo nebohého P. Wagnera bylo zbaveno kněžské sutany, aby nebyl rozpoznán, a hozeno do Mohanu. Díky třesnutí mrazu přečkalo pod ledem zimu. Na začátku jara je našli rybáři, vyzvedli je a poté, co Švédové od táhli, pochovali je nejprve v hradní kapli v Meinberku. Později (15. prosince 1637) byly ostatky P. Libora přeneseny do farního kostela sv. Vavřince v Heidenfeldu.

Dne 2. března 1974 jmenovec Liborova otce – Pavel VI. – P. Libora Wagnera beatifikoval. Slavnostního aktu na Svatopetrském náměstí se účastnilo více než 4 000 Němců. Dne 9. prosince 1978 pak byla v Kiliansdómu ve Würzburgu vysvěcena kaple bl. Libora Wagnera. Jsou v ní uchovávány ostatky blahoslaveného kněze, konkrétně jeho obratel. Ve Würzburgu také funguje knihovna pojmenovaná po tomto mučedníkovi pro víru. Blahoslavený P. Libor Wagner bývá zobrazován jako kněz s palmou, dýkou nebo mečem či šavlí.

Sto růží Panny Marie pro rozjímání (7)

25. DŮVODY ODDANOSTI MARIÍ

Oddanost Marii by neměla být motivována především pouhou nadějí na ochranu, přízeň a milost, kterou by nám Maria mohla poskytnout, ale *vděčností*, kterou musíme mít, protože skrze ni a bezpodmínečné „ano“, jež dala Pánu (a jímž se zavázala na celý život), jsme obdrželi Boha, stal se člověkem v ní, pro ni a pro naši spásu. Skrze pokorné přilnutí projevené ve „vykonání“ k nám přišla spása. Po Bohu musíme poděkovat Panně Marii celým svým srdcem a celou svou silou za nekonečný Boží dar, který byl dán skrze ni. Marie řekla „ano“ Bohu a bylo to „ano“, které nám přineslo nekonečné bohatství.

„Ano“ Boha, jako neodvolatelné rozhodnutí od věčnosti vykoupit člověka, mělo svou ozvěnu a konkrétní a definitivní realizaci v čase skrze „ano“ Panny Marie dané při zvěstování.

Maria, když dala svůj souhlas svým „ano“, jako nádherné okno z barevného skla v gotické katedrále nechala zářit a promítat Kristovo světlo a spásu na všechny lidi.

Už objevujete, proč byste měli být velmi oddáni Panně Marii? Proč chcete být oddáni Marii: pro materiální prospěch, který by nám musela poskytnout, nebo spíše proto, že Marii „ano“ už nám přineslo všechno bohatství tím, že nám dalo Ježíše?

Navíc nás naučila *cestě* (a tomu, že není nikdo jiný, kdo vždy říká „ano“ Bohu), na které Pán nadále udržuje a realizuje stejné plány spásy stanovené od pradávných dob. Všechna laskavost a veškerá ochrana, která nám mohla být skrze Marii dána, jsou jako přídavek ve srovnání s Boží spásou.

Prozkoumejte, co Bůh žádá od „ano“, nebo co je totéž, přilnutí k jeho svatě vůli. Požádejte Marii, aby vás učinila učenlivými a poslušnými svatě Boží vůle, kterou v sobě objevíte. Být učenlivý a poslušný je to, co od vás Bůh chce, protože:

- je to nejlepší nabídka a oběť Bohu;
- je to jediný způsob, jak být skutečně oddaný Panně Marii, napodobovat ji v „ano“, které ji zasvětilo na celý její život;
- je to brána veškeré přízně a vděčnosti;

- je to skvělý prostředek k dosažení svatosti.

26. MARIA, POUTNICE VÍRY VE VTĚLENÍ

Maria, podobně jako poutník, který je na cestách, šla od události k události a setkávala se s nejrůznějšími zážitky víry. Takhle to vyučuje II. vatikánský koncil: „Blahoslavená Panna ... Krista počala, zrodila, živila, představila v chrámě Otci a trpěla se svým Synem umírajícím na kříži, zcela zvláštním způsobem spolupracovala na díle Spasitelově poslušností, vírou, nadějí a vroucí láskou pro obnovení nadpřirozeného života duší.“ (LG 61)

Co je víra, svým způsobem vysvětluje jednoduchá příhoda, která se mi stala s matkou. Je to zcela prosté. Když jsem s ní diskutoval o velmi vážných obtížích a záměrech, do kterých se její syn dostal, řekla mi pevně přesvědčená: „Můj syn je ve velmi obtížné situaci, ale mám v něho hodně důvěry.“

Z toho je vidět, že víra je přimknutí se jedné osoby ke druhé, je to důvěra, je to určité očekávání. Znamená to opustit náš způsob bytí a myšlení, abychom vstoupili do tohoto plného vitálního spojení s *druhým*, se samotným Bohem.

Když jsou cesty uzavřené, když přichází noc a pro člověka nemožné, pak přichází na mysl myšlenka a víra, že „to, co je pro lidi nemožné, je možné pro Boha“ (srov. Mk 10,27).

Řešením měla být Matka, která je Panou. Právě ona, *prostá dívka Hospodinova*, Panna prorokovaná Izaiášem, která porodila Syna Nejvyššího, byla velkou zkouškou víry. To bylo tak neobvyklé..., že se to stane jen jednou za všechna staletí. Panna se stane matkou Boha... Nebylo snadné tomu uvěřit, předpokládat a vyslovit „ano“ pro život Boha. Maria s pokojem ve svém srdci, i když je narušen velikostí skutků, ale zároveň s jasnou zralostí, kterou dává milost, se ptá: „A jak se to stane, vždyť muže nepoznávám?“ Anděl to objasňuje a Maria říká „ano“, říká „*staň se*“ s nesmírnou vírou a velkorysostí, protože když je prostoupeno její nitro a její mysl Duchem Svatým, cítí, že toto „ano“ zvěs-

tování bude muset plně žít v naplnění Kalvárie i v nádherném, radostném vzkříšení.

Tak v každodenním životě, událost po události, „se také blahoslavená Panna ubírala cestou víry a své spojení se Synem udržovala věrně až ke kříži“ (LG 58).

27. NAVŠTÍVENÍ A SLUŽBA

„*V těch dnech se Maria vydala na cestu a spěšně se odebrala do hornaté krajiny, do jednoho judského města [navštívit svou sestřenicí Alžbětu].*“ (Lk 1,39)

Služba je správným způsobem života křesťana. Neexistuje žádný jiný. Je to nezbytné. Bez služby evangelium člověk nevstoupí do podstaty křesťanského života. Tak to dělají svatí. A především Maria byla nejlepším a dokonalým vzorem služby.

Příkaz, moc na jakémkoli stupni a úrovni, autorita uvnitř i vně církve mají tendenci stávat se zneužíváním, přinucením, nedostatkem lásky a protislужbou...! Ježíš nás varoval: „Ten, kdo vládne, [je] jako ten, kdo slouží.“ (Lk 22,26) Při mytí nohou po poslední večeři řekl Ježíš svým učedníkům: „Dal jsem vám totiž příklad, abyste i vy činili tak, jak jsem já učinil vám.“ (Jan 13,15) Proto má být poskytována veškerá úcta a veškerá služba:

- *S pokorou* vnímat člověka, také chudého a potřebného, a sloužit s čistým úmyslem, aniž byste hledali přátele a ochránce, ale s úmyslem potěšit a činit dobro druhým.

- *S duchem odevzdání*, to znamená bez váhání, bez odkládání obětí...

- *Dávat to, co člověk má*, jako je čas, dobré vlastnosti, a především dát sám sebe a vědět, že ten, kdo obdržel více, by měl dát více. „Ježíš mě miloval a podstoupil kvůli mně smrt,“ říká Pavel (srov. Gal 2,20).

- *S vědomím, že ten, kdo dává více, více dostává*, protože podstata služby je osobní a nepřenositelná. Ovoce vaší služby přichází vašemu sousedovi, zásluhy zůstávají ve vás.

- *S láskou*: jen z pokorné a upřímné lásky může člověk dobře sloužit. Závist bratra, která je zármutkem nad cizím dobrem (děsivý hřích), soupeření, snaha o pokoření činí člověka neschopným vykonávat křesťanskou službu a žít evangelium v jeho podstatě.

To nejdůležitější pro křesťana, který nechce žít v trvalém podvodu, je být služebníkem svých bratří. Autorita, důstojnost, úřad, které vám byly svěřeny – zejména v Církvi –, byly poskytnuty pouze za účelem usnadnění neúčinnější služby. Není vyšší cti než být služebníkem, věrným služebníkem v rodině, skupině, Církvi, společnosti, a pro to se vydat a vyčerpat se, jak učí apoštol svatý Pavel.

Maria sloužila „okamžitě“, odevzdala svou osobu s láskou a pokorou a s neomezenou štědrostí. Podívejte se na Ježíše a Marii a zamyslete se, že je dobré sloužit, ať už jste křesťan, nebo nejste. Milovat a dávat, očividně úplně prodělečně, není nikdy zbytečná věc.

28. MARIA A SLUŽBA

„Ten, jenž mezi vámi bude chtít být prvním, bude otrokem všech.“ (Mk 10,44)

„Jsem služebnice Páně; ať se mi stane podle tvého slova!“ (Lk 1,38)

Maria, jakmile inaugurovala své božské mateřství, s Bohem ve svém lůně a ve

své mysli, se nevzdaluje od potřeb druhých; naopak, zvyšuje vlastní schopnost sloužit. Protože byla pokornou služebnicí, učinil Bůh Marii svojí Matkou, a protože byla Matkou a díky tomu cítila Boží přítomnost velmi živě, Maria viděla, jak je pohaněna věnovat se dobročinnosti druhým. Proto spěchala na návštěvu své sestřenice Alžběty, která potřebovala sdílet ohromnou radost z toho, že ve své stařecké neplodnosti je matkou. Také potřebovala někoho, kdo by jí od šestého měsíce těhotenství dál pomáhal. Proto „zůstala Maria s Alžbětou tři měsíce“ (srov. Lk 1,56).

Víra v Boha a bezpodmínečná služba druhým umožňují nevýslovné mateřství. Služba z víry a z upřímné lásky je to, co podle evangelia nejvíce činí důstojným a zušlechťuje člověka.

Boží přítomnost, tak jako tomu bylo u Marie, se otevírá působivým a efektivním způsobem sociální realitě chudých. Proto v tom Maria chápe Boží skutky a provolává Magnificat, ve kterém zpívá o Božích skutcích ve prospěch chudých:

„Svrhl mocné z jejich trůnů a povýšil ponížené, nasytil dobrými věcmi hladové a bohaté poslal pryč s prázdnou.“ (Lk 1,52–53)

Ó Maria, ty, která jsi pohnuta vášnivou láskou, již ti vstípl Duch Svatý, rychle navštívila svou sestřenicí, svatou Alžbětu, která se vysvobodila z rozpaků své neplodnosti a s mimořádnou milostí počala syna, předchůdce proroka Páně a „největšího, kdo se narodil z ženy“ (srov. Mt 11,11)! Dej mi Boha, abych opustil tuto duchovní neplodnost a aby se ve mně utvořil vždy plodný obraz tvého Syna Ježíše. Protože jsi jako panna přijala jedinečný zázrak veškerého stvoření, dar být matkou, dovol mi, aby Bůh miloval mou chudobu a aby se v modlitbě, ve víře a ve službě mé srdce stalo plodným působením Ducha Svatého a tvou mateřskou přítomností ve mně.

(Pokračování)

Zdroj: Clemente Arranz Enjuto: *Cien rostros de María para la contemplación.*

San Pablo, Madrid 1998.

Přeložila -hk- (Redakčně upraveno)

O Skutcích apoštolů – „Co vy tedy neznáte, a přece to ctíte, to já vám zvěstuji“ – dokončení homilie papeže Františka ze str. 2

virou, která v anonymních zástupech rozpoznává Boží děti?

Pavel volí pohled podněcující k otevření průchodu mezi evangeliem a pohanickým světem. V Areopagu, srdci jedné z nejslavnějších institucí antického světa, podá mimořádný příklad inkulturace poselství víry. Zvěstuje Ježíše Krista ctitelům model. Neútočí na ně, ale stává se „pontifexem, stavitelem mostů“ (*Kázání z Domu sv. Marty*, 8. května 2013).

Pavel si bere podnět z městského oltáře dedikovaného „neznámému bohu“ (Sk 17,23) – byl to oltář, na kterém byl nápis „neznámému bohu“, žádná socha, nic než tento nápis. Vychází z této „zbožnosti“ k neznámému bohu, vcítí se do svých posluchačů a hlásá jim, že Bůh „žije mezi obyvateli města“ (*Evangelii gaudium*, 71) a „neskrývá se těm, kteří ho hledají upřímným srdcem, třebaže tak činí tápavě“ (*tamtéž*). Právě tuto přítomnost se Pavel snaží vyjevit: „Co vy tedy neznáte, a přece to ctíte, to já vám zvěstuji.“ (Sk 17,23)

K vyjevení totožnosti boha, kterého ctí Aténané, začíná apoštol od stvoření, tedy biblické víry ve zjevujícího se Boha, a dochází až k vykoupení a soudu, to znamená ke sdělení, jež je křesťanské ve vlastním smyslu slova. Ukazuje disproporci mezi velikostí Stvořitele a chrámy zbudovanými člověkem a vysvětluje, že Stvořitel se neustále dává hledat, aby jej každý mohl nalézt. Pavel tímto způsobem, jak pěkně řekl papež Benedikt XVI., „hlásá toho, kterého lidé neznají, a přece znají: Neznámého-Poznaného“ (*Setkání se světem kultury*, 12. září 2008, Paříž – Collège des Bernardins). Potom všechny vybízí překročit „dobu nevědomosti“ a rozhodnout se pro obrácení, protože přijde den soudu. Tak dospívá Pavel ke kerygmatu a zmiňuje Krista, aniž by ho jmenoval, když mluví o muži, kterého Bůh určil [soudit svět podle spravedlnosti] „a poskytl všem důkaz pro to, aby uvěřili, tím, že ho vzkřísil z mrtvých“ (Sk 17,31).

A tady je problém. Pavlova řeč, které dosud naslouchali všichni se zatajeným dechem, protože byla objevná a zajímavá, zde naráží na úskalí. Smrt a vzkříšení Krista se jeví jako „hloupost“ (1 Kor 1,23) a budí úsměšek a posměch. Pavel proto odchází. Zdá se, že jeho pokus selhal. Jeho slova však někteří přijali a otevřeli se víře. Mezi nimi byl muž jménem Diviis, člen Areopagu, a žena, která se jmenovala Damaris. Také v Aténách se tedy evangelium ujalo a může znít dvěma hlasy: mužským a ženským!

Prosme dnes také my Ducha Svatého, aby nás naučil stavět mosty ke kultuře těch, kdo nevěří nebo mají víru jinou než my. Vždycky stavět mosty a vždycky podáním ruky, nikoli útočně. Prosme jej o schopnost inkulturovat poselství víry jemně a hledět na ty, kdo Krista neznají, kontemplativním pohledem, pohnutým láskou rozehřívající i ta nejzatvrzelejší srdce.

Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikán

Jak růst v osobní svatosti

Pět jednoduchých rad bl. Laury Vicuňi

Jistý dobrý a svatý kněz mi jednou řekl, že svatost je velice vážná věc. Souhlasím a dodávám, že svatost je nejdůležitější věcí, která existuje! Vážnost a důležitost však automaticky neznamená komplikovanost. Platí to také o svatosti.

Nedávno jsem na sociálních sítích žádala lidi, aby se ke mně přidali v modlitbě nověny za rozmnožení svatosti mezi mladými. Mezi komentáři byl také tento: „Svatost versus zbožnost ... obrovský rozdíl. Můžeme být velmi zbožní a vůbec ne svatí.“ Osobně s tím mohu jediné souhlasit. Člověk může chodit každou neděli na mši svatou, zúčastňovat se veřejných úkonů zbožnosti, osobně se zasvěcovat a posílat skrze sociální sítě krásné modlitby – to však z něho nedělá automaticky světce. Lidé mohou všechno toto dělat a zároveň se chovat špatně k bližním nebo vést hříšný život. Nechápejte mě špatně: člověk může být zbožný bez toho, aniž by byl svatý, avšak pochybuji, že se člověk může stát svatým bez toho, aby byl zbožný. Přinejmenším to dosvědčují životy svatých.

Svatost jednoduše znamená „vyčlenit se“ – být v tomto světě, ale ne z tohoto světa; dovolit Boží lásce, aby vás cele pronikla tak, že již více nebudete patřit sobě, ale Pánu. Když hovoříme o takovéto lásce a svatosti, ráda bych zde vzpomněla jistou mladou dívku a jejich pět jednoduchých rad, jak růst v osobní svatosti.

PUZZLE BETLÉMA, 260 – 2028 dílků.

Cena 180–500 Kč. **Objednávky:** Římskokatolická farnost Třebíč-město, Martinské nám. 20, 674 01 Třebíč • trebicmartin@volny.cz • tel.: 728 133 220. Více na www.trebicmartin.cz.

Laura Vicuňa se narodila v Santiagu v Chile 5. dubna 1891. Pár let po jejím narození jí zemřel otec. Matka Mercedes byla nucena se přestěhovat do Argentiny, aby unikla hladomoru. Jako devítiletou zapsala matka Lauru, spolu s její sestrou Julií, do salesiánské školy. Laurina matka začala pracovat pro Manuela Moru jako sloužící a družka za bydlení, stravu a školné pro její dvě dcery. Manuel Mora byl násilnický člověk a pravidelně Mercedes zneužíval. Jednou během prázdnin Mora Lauru dvakrát zbil a dělal jí nemravné návrhy. Když ho odmítla a utekla, přestal dále platit školné. Salesiánky se o situaci doslechly a nabídly Lauře se sestrou stipendium. V Mariině domě byly v bezpečí.

Malá Laura později onemocněla a svoje utrpení v době nemoci obětovala za obrácení své maminky. Těsně před smrtí k ní sestry zavolaly Mercedes. Lauru to nesmírně potěšilo a ještě více to, že během této návštěvy šla matka ke svaté zpovědi a přislíbila odevzdat svůj život zpět našemu Pánu. Když se to Laura doslechla, přemohla ji obrovská radost a zvolala: „Děkuji ti, Ježíši! Děkuji ti, Maria! Nyní již mohu zemřít šťastná!“ Laura zemřela 22. ledna 1904. Měla pouhých 12 let.⁽¹⁾

Pět jednoduchých rad

Laury Vicuňi, jak růst ve svatosti:

1) „*Plnit Boží vůli – to je moje oblíbená modlitba.*“

Modlete se, aby váš život probíhal podle Boží vůle, a za odvalu, abyste jej podle ní dokázali žít. Bůh vás zná a miluje více než vy sami sebe. On může, a také chce vykonat ve vás něco nádherného, když mu to dovolíte.

2) „*Vytvrzte v ctnostech.*“

Praktikujte svaté zvyky, pěstujte zejména ctnost čistoty. Proste o milost sebeovládání. Kontrolujte své smysly. Nedělejte, nemluvte, nesledujte a neposlouchejte nic, co by šlo proti ctnostem, zejména proti čistotě. Setrvejte ve stavu milosti

Bl. Laura Vicuña

a často přistupujte ke svaté zpovědi. Když zhřešíte, běžte hned ke zpovědi!

3) „*Ó Ježíši, obětuj se ti a chci být celá tvoje!*“

Laura byla známa tím, že přistupovala ke svatému přijímání tak často, jak jen mohla. Stejně často klečela i před Nejsvětější svatostí oltářní. Zůstaňte blízko u Ježíše v Eucharistii!

4) „*Ó Maria, chyt' mě za ruku a drž mě!*“

Zůstaňte rovněž v blízkosti blahoslavené Matky. Laura měla blízko k Panně Marii a Maria měla blízko k Lauře.

5) „*Trp v tichosti a vždy se usmívej.*“

Bud' veselý i uprostřed utrpení. Jinými slovy, obětuj je a stále se usmívej. Laura to takto dělala a je pozdvižena na oltář.

* * *

Svatost je opravdu tak jednoduchá. Papež sv. Jan Pavel II. blahorečil Lauru Vicuňu na Svatopetrském náměstí 3. září 1988. Měl oblečené červené roucho na znamení toho, že Laura jako mučednice obětovala svůj život za spásu duše své matky. Blahoslavená Laura Vicuňa je patronkou obětí zneužívání, incestu a znásilnění, je patronkou dětí, které ztratily rodiče, a patronkou čistoty.

Blahoslavená Lauro Vicuño, oroduj za nás!

Zdroj: churchpop.com, 3. 11. 2019

Přeložil a upravil -dd-

Poznámky:

⁽¹⁾ Podrobnější životopis bl. Laury jsme otiskli ve Světle č. 3/2018. [pozn. překl.]

Bohoslužba v lateránské bazilice zakončila národní pouť do Říma

Česká národní pouť k připomínce 30. výročí svatořečení Anežky České skončila 13. listopadu mší svatou v bazilice svatého Jana v Lateránu. Bohoslužbu celebrou lito-měřický biskup Mons. Jan Baxant. Homilii pronesl českobudějovický biskup Mons. Vlastimil Kročil, z ní vybíráme:

„[...] Touto dnešní slavnostní mší svatou končíme naši národní pouť a je to přesně na den, kdy před třiceti lety končila i jiná národní pouť. Mám na mysli bohoslužbu, která se konala jako poděkování za svatořečení Anežky České v bazilice sv. Pavla za hradbami. Někteří z vás byli tehdy přítomní, tak jako i já, coby alumnus Papežské koleje Nepomucenum.

Dodnes všichni vzpomínáme na onu atmosféru radosti, ale i očekávání. Bylo to právě v bazilice sv. Pavla, kde všichni shromáždění poutníci zřetelně uslyšeli z úst slovenského kardinála Jozefa Tomka, který předsedal slavnostní liturgii, že nebude dlouho trvat a naše země bude svobodná... Skutečně to netrvalo dlouho a bylo možné zakusit, co znamená žít svobodně. Rychlý sled událostí byl překvapivý pro všechny, včetně pana kardinála, který jen pár dní předtím promluvil tak prorocky. Dostalo se nám svobody, za níž můžeme a máme být vděční svatě Anežce! I když si to někteří neradi připouští, byla to právě ona, kdo sehrál důležitou úlohu v listopadových dnech roku 1989.

Když se dnes ohlížíme na uplynulých třicet let života ve svobodě, domnívám se, že bychom si měli znovu připomínat nejen to, co pro nás svoboda znamená, ale také i to, jak tento dar svobody přijímáme, jak se svobodou nakládáme a jak ji žijeme. A bezpochyby o tom můžeme přemýšlet i ve světle životního příkladu naší svěťce.

Znovunabytou svobodu můžeme chápat v několika různých rovinách. Je možné mluvit o svobodě politické, neboť jsme získali možnost vyjadřovat se bez zábrank veřejným záležitostem a účastnit se aktivně veřejného života. Je možné mluvit o svobodném pohybu, cestování, výmě-

ně informací či svobodném přístupu ke vzdělání. Dostalo se nám i náboženské svobody, neboť po letech mnohdy velice těžkých perzekucí a pronásledování lidé všech konfesí mohou bez překážek prožívat a praktikovat svou víru.

Můžeme si však všimnout, že onen dar svobody získaný po listopadu '89 nebyl vždy správně pochopen. Nechyběly totiž chvíle, kdy jako by se zdálo, že svoboda nemá žádných hranic, jako by byla zcela bezbřehá. Někdy jsme mohli být svědky i toho, jak snadno lze dospět k tomu, že nesprávně pochopená svoboda se může stát ohrožující pro svobodu druhého. Stačí, aby si někdo začal myslet: »Jsem svobodný, tudíž si mohu dělat, co se mi zlíbí.«

Jako křesťané máme před očima varovný příběh na počátku Bible. První lidé dostali od Boha dar svobody, kde platilo jen jedno jediné omezení, a tím byl Boží příkaz, který lidé nesměli přestoupit. Jak to dopadlo, víme všichni. Dar svobody prvních lidí byl porušen a svoboda byla zneuctěna hříchem, který člověka stále provází celými dějinami lidského rodu. Stále jako ozvěna zaznívají vábivá slova: »Budete jako bohové!« Vy sami si budete určovat, kde jsou hranice vaší svobody!

Nejen v minulosti, ale i dnes je toto naštěptávání pro mnohé velmi sladké a lákavé. »Budete svobodní jako bohové!« – toto může být pokušením, kterému lze snadno podlehnout. Jsou mu vystaveni nejen politici a státníci, nejen profesori vědeckých laboratoří či mediální hvězdy. Jsme mu vystaveni i my, kdo máme bezvýhradně sloužit Kristu a jeho Církvi.

Tomuto pokušení je vystaven každý člověk bez rozdílu! Jak důležité je, abychom si všichni uvědomovali – nejenom tady a teď, ale stále! – že podléhá-li se takovému pokušení, jsou s tím spojeny i ty nejhorší důsledky, a to ve všech oblastech života a vlastně i světa, v němž žijeme. Není snad bezostyšné dobývání přírodních zdrojů a ničení životního prostředí výrazem tohoto pokušení, kterému člověk podléhá? Nejsou snad takovým pokušením např. i vědecké pokusy vyšlechtit jakéhosi »dokonalého člověka«? »Budete jako bohové!«

Není divu, stojíme-li téměř na pokraji ekologické katastrofy, a je evidentní, že společnost je slabá, není životaschopná! To platí nejen o naší milé zemi, ale vlastně o celém našem kontinentu, o naší kdysi křesťanské Evropě. Je třeba se ptát. Kampak to kráčíš, jakým směrem se ubíráš? Proč zneužíváš daru svobody takovým způsobem?

Oproti zneužívání daru svobody lze postavit cestu, kdy se jako křesťané řídíme určitými pravidly a předpisy, které nás nesvazují, nýbrž nám umožňují žít v pravé svobodě, v ní kráčet a k její plnosti se stále více přibližovat. Je to cesta, kdy proti pyše a egoismu je stavěna zejména ctnost pokory a prostoty. Příkladem na této cestě pravé svobody v Kristu nám zcela jistě může být i svěťce, Anežka Přemyslovna. [...]

Bratři a sestry, milí přátelé, život svatě Anežky, která kráčela cestou svobodného a pokorného souhlasu s Boží vůlí, je cestou nejen k obnovení přirozeného řádu ve světě a stvoření, ale je i cestou jednotlivce ke štěstí v pravé svobodě. Je cestou ke štěstí, které tento svět nemůže dát, neboť toto štěstí souvisí s vyrovnaností, vnitřní krásou, harmonií a pokojem, vyvěrajícím z Boha. Není to snad něco, co bychom tolik potřebovali i v dnešní tak rozhárané době? Přejme si toto štěstí mezi sebou navzájem, jeden vůči druhému! A od Toho, který nás všechny převyšuje, který je Absolutním a Nejvyšším, vyprošujeme si potřebnou milost k správnému rozhodování, ale i vytrvalost na cestě pravé svobody! To vše i na přímluvu naší svěťce, k níž se obracíme slovy: Svatá Anežko Česká, oroduj za nás!“

Zdroj: www.cirkev.cz

Nová liturgická památka - Panny Marie Loretánské

Papež František rozhodl o zápisu liturgické památky Panny Marie Loretánské do kalendáře všeobecné církve. Slavit se bude 10. prosince, v den, kdy se v Loretu připomíná translace Svatého domu z Nazareta.

Novou nezávaznou liturgickou památkou ustanovuje dekret podepsaný prefektem Kongregace pro bohoslužbu a svátosti kardinálem Robertem Sarahem a jejím sekretářem arcibiskupem Arthurem Rocheem v den památky Panny Marie Růžencové (7. října 2019). Připomíná se v něm význam Loretánského poutního místa, uctívaného a hojně navštěvovaného od středověkých dob. „Tato svatyně připomíná tajemství Vtělení a vede všechny návštěvníky k rozvažování nad plností času, v němž Bůh poslal svého Syna narozeného z ženy, a k rozjímání jak nad slovy anděla zvěstujícího radostnou zprávu, tak nad slovy Panny Marie, která odpověděla na Boží volání. Zastíněna Duchem Svatým se tato pokorná Pánova služebnice stala domem božství, nejčistším obrazem svaté církve,“ čteme v dekretu.

Dokument zmiňuje také přímou vazbu loretánského poutního místa na Svatý stolec a jeho všeobecnou proslulost. „Před vyobrazením Matky Vykupitele a Církve ve Svatém domě odpověděli na své povolání světi a blahoslavení, nemocní vzývali úte-

chu v utrpení a Boží lid začal chválit a vzývat Pannu Marii loretánskými litaniemi, známými po celém světě.“ Rozhodnutí papeže Františka o zápisu nezávazné památky Panny Marie Loretánské má napomoci „zejména rodinám, mladým lidem a řeholníkům v následování ctností dokonalé učednice evangelia Panny Marie, jež početím Hlavou církve přijala k sobě také nás“.

Nová liturgická památka má proto být zanesena do všech kalendářů, liturgických knih pro slavení mše svaté a liturgie hodin. Příslušné liturgické texty byly připojeny k dekretu a jejich překlady schválené jednotlivými biskupskými konferencemi budou vydány po potvrzení vatikánské Kongregace pro bohoslužbu a svátosti.

Dne 1. listopadu, při slavnostní liturgii v bazilice Svatého domu v Loretu, byl vyhlášen rovněž Loretánský svatý rok „Panny Marie Královny a Brány nebes“ (Maria Regina et Janua Coeli), který začne 8. prosince 2019 a zakončen bude 10. prosince 2020.

Příběh Mariina nazaretského domku

Příběh Svatého domu v Loretu sahá do konce 13. století. Nazaretský dům, v němž Maria vyrůstala a kde se jí dostalo také andělského zvěstování, byl podle tradice

přenesen anděly do italského Loreta v noci z 9. na 10. prosince 1294. O translaci se ve vidění dozvěděl eremita Paolo della Selva, který dostal za úkol informovat o zázračné události církevní představené. Pier Giorgio di Tolomei zvaný Teramano o tom vypráví v kronice z roku 1465 sestavené na základě poničeného zápisu z roku 1300. V záznamu stojí, že v tomto domě „se narodila Panna Maria, vyrostla v něm, poté byla pozdravena andělem Gabrielem a konečně v téže komůrce živila Ježíše Krista, svého Syna... Později apoštolové a učedníci přeměnili komůrku v kostel a slavili v ní božská tajemství... Později, když obyvatelé Galileje a Nazareta opustili víru v Krista a přijali víru Mohamedovu, anděl vyzdvihl řečený kostelík z jeho místa a přenesl jej do Slavonie [východní část Chorvatska – pozn. překl.], umístivše jej při hradě zvaném Fiume (1291). Tam však nebyla ctěna tak, jak se patřilo Panně Marii... Proto jej andělé z tohoto místa opět vyzdvihli, přes moře odnesli na území Recanati (1294) a umístili ho v lese, jenž patřil šlechticům jménem Loreta. Odtud má počátek jméno kostela: »Svatá Maria od Lorety«.“ Podle příběhu následovaly ještě dvě další translace kvůli nedostatečné úctě, až se v noci z 9. na 10. prosince ocitl Svatý dům na dnešním místě. Některé výklady přisuzují translaci představitelům rodiny Angeli, panující v Epiru na severozápadě Řecka, kteří se měli pokusit převést chátrající nazaretský domek ze Svaté země nejprve do Trsatu v dnešním Chorvatsku a posléze do Loreta.

Poutní tradice

Jisté je, že od počátku 14. století se Loretánský Svatý dům stal jedním z hlavních poutních cílů v Evropě. Zastavovali se v něm lidé putující na Monte Gargano nebo do Svaté země. V roce 1520 papež Lev X. pozvedl slib pouti do Loreta na stejnou úroveň jako pouť do Jeruzaléma. Loretánskou svatyní navštívilo více než 50 papežů. Dva z nich, v českých zemích proslulý Pius II. (Eneas Silvio Piccolomini) a Pavel II., se po modlitbě ve Svatém domě uzdravili z těžkých nemocí, a papež Benedikt XV. (1914–1922)

Svatyně svatého domu Loreto, průčelí baziliky, Marche, Itálie

prohlásil Pannu Marii Loretánskou za patronku letců.

Moderní potvrzení autenticity

Novodobé zkoumání vedené boloňským profesorem archeologie Neriem Alfierim potvrdilo, že konstrukce domu neodpovídá stavebním zvyklostem 13. století v kraji Marche. Dům navíc nemá vlastní základy a spočívá na cestě. Tvoří jej pouhé tři stěny, postavené z kamenů (oproti místní tradici cihelné architektury) a vchod je umístěn atypicky v delší zdi. Pod domkem byly nalezeny dvě mince odpovídající době translace a badatelům se podařilo také identifikovat pyl pocházející z Palestiny. V roce 1982 architekt Nanni Monelli prokázal, že základy Svatého domku zůstaly v Nazaretě, a absenci čtvrté stěny vysvětlil tím, že domek původně přiléhá jednou stranou k jeskyni, jež tvořila další obytnou místnost. Vedle dalších detailů, potvrzujících palestinskou provenienci, bylo na domku nalezeno také na 50 nápisů, odkazujících k židokřesťanskému prostředí v Nazaretě.

Dům Božího Syna domem všech Božích dětí

Smysl Loretánského domku vystihl papež Jan Pavel II. ve svém rozjímání nad místem, kde vyrůstal Ježíš: „...v nazaretském domě jako by byly vepsány dějiny všech lidí, protože každý člověk je spojen s »domem«, v němž se narodil, pracuje, odpočívá, setkává se s ostatními. Příběh každého člověka je pak zvláštním způsobem spojen s jedním domem, domem jeho dětství, jeho prvních kroků životem. A je výmluvně a důležitě pro nás všechny, že tento výjimečný a jedinečný Člověk, který je jednorozenným Synem Božím, rovněž chtěl spojit svůj příběh s domem, s domkem v Nazaretu, který podle evangelijního vyprávění hostil Ježíše z Nazareta po celé jeho dětství, dospívání a mládí, tedy v jeho tajuplném lidském dozrání... Dům Syna člověka je jakoby univerzálním domem všech adoptivních Božích dětí. Příběh každého člověka v jistém smyslu prochází skrze tento dům...“ (Z listu Jana Pavla II. k Sedmistému loretánskému výročí, adresovanému tamnímu arcibiskupovi Pasqualovi Macchimu 15. srpna 1993)

Zdroj: www.vaticannews.va/cs.html,
31. 10. 2019

Arcibiskup Fulton Sheen

Tento televizní a rozhlasový americký kazatel (mj. dvojnásobný držitel televizní ceny Emmy) byl nejen hlasatelem katolické víry, ale také jejím pevným obhájcem. Letos si připomínáme 40. výročí jeho úmrtí a neměli bychom zapomenout na jeho odkaz, který je aktuální i dnes. Letos v červenci byl papežem Františkem uznán zázrak uzdravení na Sheenovu přímluvu.

Dne 2. října 1979 vystoupil z velkého množství věřících, kteří se shromáždili k pozdravu Svatého otce v newyorské katedrále sv. Patrika, jeden důstojný stařec mezi americkými biskupy, šel namáhavě dopředu a padl tam na kolena. Jan Pavel II. ho pozvedl a objal se slovy: „Vy jste dobře psal a mluvil o našem Pánu Ježíši Kristu. Vy jste věrným synem Církve.“ Všichni byli hluboce dojatai a biskup Fulton Sheen nemohl na konci svého života, věnovaného Ježíši Kristu a jeho Církvi, zakusit větší radost než tato papežova slova.

Fulton Sheen přišel na svět 8. května 1895 v El Paso (Illinois, USA) jako nejstarší ze čtyř bratrů. Při jeho křtu ho položili na oltář Matky Boží na znamení toho, že má být zasvěcen zvláště Královně nebes. Jeho křestní jméno bylo Peter John, ale obvykle ho oslovovali jenom dívčím jménem jeho matky – Fulton, a pod tímto jménem se proslavil.

Fulton dostal klasické školní vzdělání a projevil se v každém ohledu jako vynikající žák. V létě pomáhal svému otci na farmě, i když mu tato práce moc nevyhovovala, protože měl spíše duchovní zájmy. Jeden soused řekl kdysi Fultonovu otci: „Tvůj nejstarší nebude nikdy pro tuto práci vhodný, sedí stále v knihách.“

Po střední škole vstoupil mladý muž na univerzitu, kde mu díky jeho úspěšnosti bylo nabídnuto promoční stipendium. Protože mezitím přijal volání Pána ke kněžství, ptal se jednoho dobrého kněze, abbého Bergana, na radu. Ten mu dal následující odpověď: „Vzdej se svého stipendia. To si Pán od tebe žádá. Jestliže v něho důvěřuješ, dostaneš po svém vysvěcení daleko lepší univerzitní vzdělání.“ Fulton se rozhodl vstoupit do semináře a tohoto kroku nikdy nelitoval.

V den svého kněžského svěcení, 20. září 1919, složil Fulton dva sliby: chtěl každý den svého života strávit hodinu před Největější svátostí a každou sobotu sloužit

mši svatou ke cti Přesvaté Panny a přitom prosit o ochranu Královny nebes pro svoje kněžství.

Hned po svém kněžském svěcení se Fulton zapsal na *Catholic University of America* ve Washingtonu, kde brzy složil závěrečné zkoušky z teologie a kanonického práva. Potom si přál promovat na některé evropské univerzitě. Rozhodl se pro univerzitu v Lovani (Belgie), promoval v červenci 1925 a složil ještě zkoušku z filosofie.

Potom byl jmenován vikářem jedné chudé obce ve své domovské diecézi (Peoria). Vzhledem k jeho brilantním studijním výsledkům by se zdálo toto jmenování na první pohled pokořujícím. Ale on přijal tento úřad ochotně, vrhl se s plným nasazením do duchovní správy, rychle se sprátelil s lidmi a způsobil řadu obrácení. Osm měsíců po jeho jmenování mu biskup řekl: „Před třemi roky jsem slíbil *Catholic University of America*, že se stane členem učitelského sboru této školy. Pro vaše úspěchy v Evropě jsem chtěl vědět, jestli zůstanete i nadále poslušný. Můžete teď s mým požehnáním nastoupit do výuky.“

Fulton Sheen zůstal více než 20 let ve Washingtonu a byl studenty velmi oblíbený. Považoval vyučování za „jedno z nejušlechtilejších povolání, protože nakonec je každá výchova zaměřena k poznání pravdy a lásce k pravdě“.

Vedle své učitelské činnosti Sheen často konal přednášky a exercicie, na které býval často zván. Na ně se pečlivě připravoval, protože mluvil vždy vestoje a bez poznámek. Vsedě by nemohl rozdmýchávat oheň, jak říkával. Svoje přednášky vždycky odlehčoval vtipy, aby neupadla pozornost posluchačů. Jeho věhlas rychle rostl.

V jeho očích chyběla světu především pravá víra. Tak neváhal rozhodně připomenout velké pravdy evangelia, na které by lidé neměli při obrácení zapomenout: na

smrt, soud, nebe a peklo. Moderní člověk by chtěl nemožné: náboženství bez kříže, bez Kalvárie, bohatství bez spravedlnosti a ve vlastní farnosti „faráře, který nikdy nemluví o pekle“. Ale to neodpovídá víře Církve.

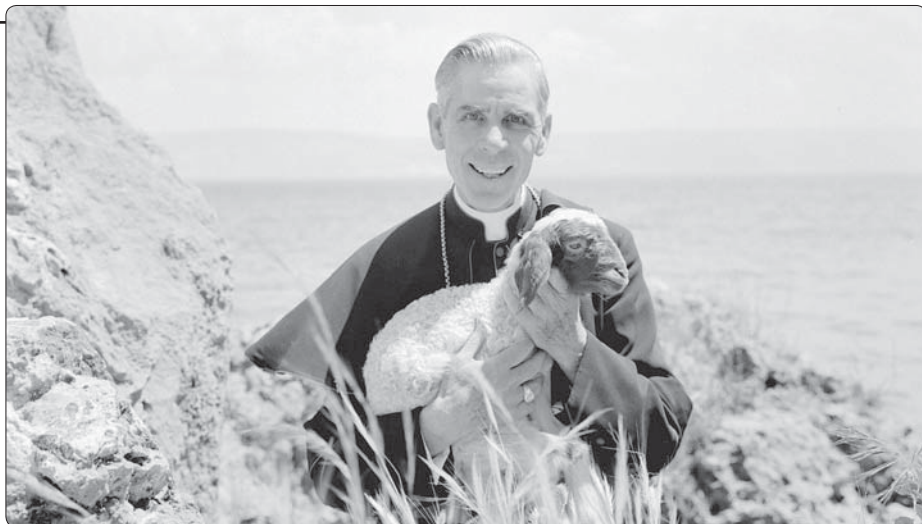
Od roku 1928 bylo možné slyšet hlas Fultona Sheena v rozhlasovém programu *Catholic Hour*. Více než 20 let se snažil přiblížit posluchačům prostými slovy obsah katolické víry a bránit ji proti nepřátelským útokům. Vysílání mu přinášelo množství pošty a také dary, které rozděloval potřebným: „Bůh odmění to, co bylo darováno: časem, silou i penězi.“ Od roku 1951 zvěstoval po sedm let evangelium v televizi – ve vysílání *Life is Worth Living* (Život je hoden žiti).

Psaní knih a příprava jeho kázání, přednášky a televizní vysílání byly časově velmi náročné. Přesto si našel Sheen způsob a cesty, jak navštívit chudé, nemocné a vzdálené misie ve třetím světě, odpovědět osobně na desetitisíce dopisů a vést mnoho lidí, kteří se přiklonili k víře nebo se znovu obrátili. Rád vždycky znovu zdůrazňoval, že milost Boží hledá duše, které se jí otevrou, a že „závora“ leží „na naší straně“, „Bůh neláme žádné dveře; jsme to my, kdo zabraňuje vstupu“.

Po svém biskupském vysvěcení 11. června 1951 v Římě byl Fulton Sheen jmenován pomocným biskupem v New Yorku. Vykonával tento úřad asi 15 let a vedl kromě toho *Society for the Propagation of the Faith*, organizaci, která spolu se Svätým stolcem koordinovala podporu misijní práce ve všech amerických diecézích. Nasbíral rovněž značné částky pro misie.

Svojí proslulostí a množstvím peněz, které protékaly jeho rukama, vyvolával stále znovu závist a kritiku. Kvůli rozmiškám o vládní podporu se stáhl na deset let do ústraní. Paradoxně mu právě tento spor pomohl z krize víry a dal mu poznat radost z utrpení s Pánem: „Kdyby nebyl v mém životě Velký pátek, nebyla by ani Velikonoční neděle... Odumřít sám sobě je nejdůležitější přípravou na svůj opravdový život.“

Biskup Sheen se zúčastnil všech sezení II. vatikánského koncilu a hlásil se vícekrát o slovo. V roce 1966 se stal biskupem v Rochesteru a vykonával tento úřad po tři roky. V roce 1969 odešel oficiálně do výslužby a při této příležitosti

Arcibiskup Fulton Sheen

byl vyznamenán čestným titulem arcibiskupa. Přesto však zůstal nadále aktivním. Kazatelské a přednáškové cesty ho vedly napříč USA a Evropou. Našel dokonce sílu uvést v život nový televizní seriál s titulem *What Now, America??* (Co teď, Ameriko??).

Od roku 1977 se zdravotní stav Fultona Sheena zhoršil. Musel prodělat operaci na otevřeném srdci – jeden dosud nikdy neprovedený zákrok na pacientovi jeho věku.

Jakmile to bylo po operaci možné, sloužil kněz mši svatou u své postele. Těžce nemocný arcibiskup mohl jenom šeptat slova proměňování. I když bojoval s nedostatkem dechu, vysvětlil sestře nekatoličce mši svatou. Dokonce v této extrémní situaci si vzal k srdci slova svätého apoštola Pavla: „Běda mi, kdybych nehlásal evangelium.“ Jednou večer slyšel – sotva při vědomí – že si sestry na oddělení intenzivní péče vyprávějí o jiném pacientovi, který umíral vedle něho. Sheen zvedl prst, udělal znamení kříže směrem k umírajícímu, aby mu na prahu věčnosti udělil absoluci.

V září 1978 musel Fulton Sheen znovu na čtyři měsíce do nemocnice. Psal jednomu bratranci: „Nestěžuji si na svoji situaci. Věřím pevně tomu, že mě Pán proto nechává tak často ležet na zádech, abych se stále znovu díval k nebi.“

Během tohoto pobytu v nemocnici přivedl jednoho staršího spolupacienta ohroženého sebevraždou, který se odvrátil od Církve, zpět k víře, vyzpovídal ho a podal mu svatou Hostii. Tato událost byla velkou útěchou pro starého biskupa, který to považoval za plod svého ochotného přijetí utrpení. „Prosil jsem Pána, aby

dopustil, aby moje utrpení způsobilo něco dobrého pro některou duši, a On mi prosbu vyslyšel.“

V lednu 1979 byl pozván na *National Prayer Breakfast* k tehdejšímu americkému prezidentu Jimmymu Carterovi do Washingtonu a začal svoji řeč slovy: „Pane prezidente, vy jste hříšník.“ Po krátké odmlce pokračoval: „Také já jsem hříšník.“ Potom přeběhl pohledem přítomné: „My všichni jsme hříšníci a máme zapotřebí se obrátit k Bohu.“ Evangelikální kazatel Billy Graham tvrdil později, že to bylo jedno z nejpůsobivějších kázání, jaká kdy slyšel.

Na Velký pátek 1979 vystoupil arcibiskup Sheen, silně oslabený prodělaným utrpením, naposledy na kazatelnu kostela sv. Anežky v New Yorku. Byl pevně rozhodnutý proslovit toto kázání, i kdyby ho to mělo stát život. Vždycky zastával názor, že kazatelna by byla dobrým místem pro úmrtí. Ale po kázání následovalo ještě více měsíců... Teprve 9. prosince bylo Fulton Sheenovi dopřáno té milosti, kterou si tak často vyprošoval: zemřít v období okolo svátku Všech svätých. Krátce předtím se vyznal, že by si přál odejít: „Ne proto, že bych nemiloval život; miluji jej velice. Ale chtěl bych vidět Pána. Strávil jsem hodiny před Ním, který je přítomný ve Svätosti oltářní. Mluvil jsem v modlitbě k Němu, mluvil jsem o Něm ke všem, kteří mne chtěli slyšet, a teď Ho chci vidět tváří v tvář!“

V roce 2002 započatý proces blahorečení biskupa Fultona Sheena byl zakončen roku 2012 oficiálním uznáním jeho heroických ctností.

*Z VISION 2000 - 2/2018 přeložil -mp-
(Redakčně upraveno)*

Život s Bohem (10)

HLAVA VII.

VYZAŘOVÁNÍ NAŠÍ DŮVĚRNOSTI S BOHEM

„*Qui manet in me et ego in eo hic fert fructum multum.*“ -
„*Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten nese mnoho ovoce.*“ (Jan 15,5)

„*Sine me nihil.*“ - „Beze mne nic!“

Bez spojení s Bohem není apoštolské plodnosti.

„Čím to, že mnoho akcí, i velmi dobře organizovaných, zůstává bez výsledku?“ ptala se zakladatelka „Přátel chudých“, Terezie Durnerin. „Protože schází to, co je pro každé ústrojí podstatné. Má sice ruce, nohy, hlavu, mnoho jazyků, ale nemá srdce. Srdcem každého díla je vnitřní život...“

* * *

Mojšíš byl hluboko v poušti - *ad interiora deserti* -, když přišel za ním Bůh, aby ho povolal za osvoboditele Izraele.

První „práce“, kterou musíme uskutečnit: stát se „vnitřním člověkem“. I největší řeky vyvěrají z malých pramenů.

Když se duše stáhne do sebe samé, neznamená to, že se nutně anebo aspoň v nejčastějších případech oddělí od povinnosti vůči bližnímu. Naopak, znamená to právě, že je chce uvést do souladu s usebraností. Vstoupit „do svého nitra“ neznamená utéct, skrýt se, ale právě lépe se uschnout pro život navenek.

Řeči mnohých znějí prázdnotou pouště, protože nepřicházejí z pouště.

Vycházejí zasévat. *Exiit seminare.* Avšak nemají s sebou semeno. Abychom mohli zasévat „ven“, musíme nashromáždit zrno „uvnitř“. *Seminare semen.*⁽¹⁾

Slova přinesou dobro pouze tenkrát, když se je modlíme v tichosti.

Když chceš účinně působit, hluboce rozjmej! To je jediný způsob, jak zapojit Věčnost do každé své činnosti, podstatná podmínka všemohoucnosti.

Contemplari et contemplata aliis tradere⁽²⁾ - heslo Řádu bratří kazatelů⁽³⁾. Heslo každého kazatele, každého misionáře, každého apoštola. Dávat druhým „contemplata“, to, co jsme nabyli rozjímáním. V oblasti Neviditelného se dá vidět jen rozjímáním. Kdo dobře rozjímá, dobře káže.

Současníci svatého Ignáce z Loyoly viděli jeho první společníky tak úzce spojené s Bohem, že je nazývali „*clerici contemplatores*“, rozjímající kněží, kněží vždy pohroužení do meditace. A Bůh ví, jak horlivými rozsévací byli tito mužové modlitby!

„Když se více duší, které plně žijí vnitřním životem, spojí pro nějaký apoštolský cíl a když jim Duch Svätý vnuká jednomyslnou touhu, působí neodolatelnou silou.“⁽⁴⁾

„Kdo ti dal tak uchvacující a silný hlas?“

„Přicházím od moře.“

Ó jak uchvacující a silný hlas, jak božský hlas by měl každý, kdo by se cvičil ne překříčet oceány tohoto světa, ale kdo by horlivě navštěvoval Oceán bez hranic; kdo by žil na okraji tohoto nezměrného pobřeží věčnosti, kde přestává svět a kde začíná Bůh!

* * *

Jak by jen Pán kraloval na zemi, kdybychom skutečně jednali jako „bohové“, *dii estis!*

Kdybychom žili, jako by *On* „žil“!

Jaká síla, mít v sobě toho, který je Všemohoucí! ... Jen je třeba věřit v tuto moc a v tuto přítomnost. ▶

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

Tehdy se objeví kořen Jesse jako znamení národům; pohané ho budou hledat a jeho sídlo bude slavné.

2. čtení - Řím 15,4-9

Všechno, co kdysi bylo napsáno, bylo napsáno k našemu poučení, abychom z Písma čerpali vytrvalost a povzbuzení, a tak měli naději. Bůh, zdroj vytrvalosti a povzbuzení, kéž vám dá, abyste v souladu stejně smýšleli podle vůle Krista Ježíše. Tak budete moci svorně a jedněmi ústy oslavovat Boha, Otce našeho Pána Ježíše Krista.

Přijímejte proto jeden druhého do svého společenství, jako i Kristus přijal vás - k oslavě Boží. Tím chci totiž říci: Kristus se stal služebníkem židů, aby se prokázalo, že Bůh je věrný, aby tím byla stvrzena zaslíbení daná praot-

cům; ale také proto, aby pohané oslavovali Boha, že jim prokázal milosrdenství, jak je psáno: „Proto tě budu velebit mezi pohany, tvému jménu budu zpívat chválu.“

Evangelium - Mt 3,1-12

V té době vystoupil Jan Křtitel a kázal v judské poušti: „Obraťte se, neboť se přiblížilo nebeské království.“ Jan byl totiž ten, o němž řekl prorok Izaiáš: „Hlas volajícího na poušti: Připravte cestu Páně, vyrovnejte mu stezky!“ Jan měl na sobě oděv z velbloudí srsti a kolem boků kožený pás, živil se kobyčkami a medem divokých včel. Tehdy vycházel k němu Jeruzalém, celé Judsko a celý kraj kolem Jordánu, dávali se od něho křtít v řece Jordánu a přitom vyznávali své hříchy.

Když však viděl, že k jeho křtu přichází mnoho farizeů a saduceů, řekl jim: „Zmijí plemeno, kdo vám ukázal, jak uniknout trestu, který už hrozí? Přinášejte tedy ovoce hodné obrácení. Nemyslete si, že můžete říkat: »Naším otcem je Abrahám!«, neboť vám říkám: Bůh může oživit tyhle kameny a Abrahámovi z nich udělat děti. Sekera je už přiložena ke kořenu stromů; každý strom, který nenese dobré ovoce, bude poražen a hozen do ohně. Já vás sice křtím vodou, abyste se obrátili. Ale ten, který má přijít po mně, je mocnější než já; jemu nejsem hoden ani opánky přinést. On vás bude křtít Duchem Svätým a ohněm. V ruce má lopatu a pročistí obilí na svém mlatě. Pšenici uloží na sýpce, plevy však bude pálit ohněm neuhasitelným.“

Nový rozkvět mnišství v mimoevropských zemích

Před pětapadesáti lety prohlásil papež Pavel VI. sv. Benedikta z Nursie patronem Evropy (24. 10. 1964). Zatímco na našem kontinentu se mnišský život podle benediktinské řehole spíše potýká s nedostatkem povolání, v případě mimoevropských zemí lze mluvit o jeho skutečném rozmachu, byť tento jev uniká pozornosti širšího publika. Za posledních padesát let bylo v takzvaných rozvojových zemích založeno více než pět set mnišských komunit benediktinské rodiny, čteme v poslední zprávě *Sdružení přátel klášterů benediktinské řehole*.

Podle předsedy této asociace (*Associazione Amis des Monastères à Travers le Monde*), Bernarda de Mas Latrieho, se jedná o podobný rozkvět, jaký v 12. století zažívala Evropa, když po cisterciácké reformě vznikaly stovky klášterů. Dnes se z podnětu západních mateřských komunit nové dce-

řiné komunity usidlují v různých koutech světa, a to nejenom ve většinově křesťanských zemích, upřesňuje na příkladu Sýrie a Čadu francouzský laik, zodpovědný za sdružení, které v polovině října oslavilo půl století trvání. Jak sděluje deníku Svatého stolce (*L'Osservatore Romano*, 17. 10. 2019), „ve Vietnamu, oficiálně komunistické zemi, se dnes soustředí téměř polovina světového počtu cisterciáků“.

Benediktinské komunity vyznačují svou spiritualitu zejména prostřednictvím modlitby, zdůrazňuje zpráva francouzského sdružení, a jsou útočištěm pro lidi toužící po duchovní obnově i pro okolní křesťany, kteří do klášterů docházejí na modlitbu a mši svatou. Světlo, které šíří, dopadá rovněž na nekřesťanskou populaci, jako se stalo kupříkladu v Tibhirine. Konečně ne lze zapominat na charitativní dílo a hos-

podářskou činnost, která se kolem klášterů rozvíjí, čímž vytváří pracovní příležitosti.

Sdružení přátel klášterů benediktinské řehole založil v říjnu roku 1969 P. Marie de Floris z jihofrancouzského opatství En-Calcat. Dnes tato laická asociace sídlí v klášteře Vanves na pařížském předměstí a jejím cílem je napomáhat rozvoji benediktinských, cisterciáckých a trapistických komunit v Latinské Americe, Africe, Asii a od roku 1990 též ve střední a východní Evropě. Její práce závisí na mezinárodním benediktinském meziklástersním svazu (*Alliance inter-monastères*), jehož členy jsou naopak výlučně řeholníci a řeholnice a který vznikl v roce 1960 na podporu spolupráce a solidarity mezi komunitami benediktinské řehole po celém světě.

Zdroj: www.vaticannews.va/cs.html,
24. 10. 2019

► Nedělejme nic, co by on nemohl dělat s námi.

Aby apoštol mohl promlouvat k duším s patřičnou autoritou, musí sestoupit ze Sinaje. V jeho ruce Písmo. V srdci zapálený odlesk rozhovorů s Bohem.

Všechno je proti mně. Jsem sám. Když kráčím „*per ipsum, cum ipso, in ipso*“ – „skrze něho, s ním a v něm“, kráčím vpřed.

Spolu s Bohem, jaká přesíla!

V Bohu jeho dění *ad extra* čili to, které se vztahuje ke tvoření a správě světa, nevyvolává žádnou změnu v jeho vnitřním životě.

Ať i naše vnější skutky nikdy nejsou na úkor našeho života vnitřního.

Nepatříme více jiným tak, abychom nepatřili sobě čili Bohu. *Tuus esto ubique*, doporučoval svatý Bernard papeži Evženi. Zůstaňme vždy svými.

„Psát v přítomnosti Nejsvětější Trojice naplňuje chvěním,“ říkával E. Psichari.

„Srdce skutečného Božího služebníka je svatostánkem, ve kterém bez přestání přebývá neviditelný Bůh. V této neustálé přítomnosti Boha v srdcích světců spočívá pravé tajemství nadpřirozeného vlivu svatosti. Neboť u světce nikoliv potomek Adamův, křehký a padlý, působí v duších bližních zmrtvýchvstání k životu milosti, ale Duch Svatý, který působí v něm.“⁽⁵⁾

Často se snad spoléháme zejména na přirozené dary a lidské úsilí. Pouze *spojení s Bohem* obrací duše.

* * *

I kdyby nešlo o čest a slávu Boží, stálo by za to žít svatě, abychom získali hodnotu pro svá slova.

Nosíme Boha. Nosíme ho v sobě, žijícího v nás. Víme to, někdy o tom rozjímáme... A nic z toho není na nás vidět? Jak to, že tolik duší, od Boha vzdálených, blíže se k nám, nepřibližuje se k Bohu, když on je v nás? S námi je možné se potkat, a nic nedostat! Sama síla Boží přebývá v nás. A z nás nevychází žádná síla, žádná moc? Nic? Nic, co by neodolatelně obracelo duše? Nic, co by k nim volalo: Bůh! Bůh!?

Jak ubohými nositeli Boha jsme my!

„Běda! Běda! Sotva si mohu vzpomenout na jedinou chvíličky síly. Chladně a mechanicky jsem připravoval »slavnostní« kázání. Krásná slova, moudrá slova! – ale nebylo v nich šípů, nebylo sekery, nebylo nektaru, nebylo burácení, nebylo pronikavých úderů, nebylo lásky, niče-ho, co nadchne! A proč?“ Toto zpytování svědomí pochází od slavného kazatele, avšak protestantského.⁽⁶⁾

Pověření hlásáním Slova, zanecháme svět takovým, jaký jsme jej našli? Copak po nás opravdu nebude na zemi víry, nebude více oddanosti, nebude více naděje, nebude více lásky? Skutečně, proč tedy?

Naše poslání je proto těžké, že když jiní říkají: „pojdte a uvidíte“, my říkáme:

„pojdte a nevidíte“, anebo spíše: „pojdte vidět, co je neviditelné“.

Kdo není člověkem „neviditelného světa“, nikdy nebude umět vyvolat neodolatelné vnuknutí, že tento neviditelný svět existuje.

(Pokračování)

*Ze slovenského překladu
„Život s Bohem“
prof. Štefana Gregoroviče
původního titulu „Vivre avec Dieu“.
Vydal Posol Božského Srdca
Ježíšovo, Trnava 1948.*

Český překlad -dd-
(Redakčně upraveno)

Poznámky:

(1) Česky: „Rozsévát semeno.“ (srov. Lk 8,5) [pozn. red.]

(2) Česky: Rozjímat a rozjímané předávat dál.

(3) Čili dominikánů.

(4) Dom CHAUTARD *L'Ame de tout apostolat*. A znamenitý autor dále dodává: „Je velkým neštěstím, když z velkého počtu duší, stojících v čele důležitých děl, je jen velmi málo, anebo vůbec nejsou, duše se skutečně vnitřním životem. Moc Boží je tehdy jakoby spoutaná, nadpřirozená moc nevyzařuje navenek, jako by byla zastíněna. Tehdy kraj upadá a zdá se, že Prozřetelnost řídí běh věcí proti dobrým a ve prospěch zlých.“

(5) Svatá Kateřina Sienská.

(6) R. W. Emerson.

Pondělí 9. 12. 2019

6:05 Pro vita mundi: Jan Tomiček **6:45** Ale on není bílý
7:15 Buon giorno s Františkem **8:10** Mezi pražci (82. díl):
Prosinec 2019 **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** V pohorách po
horách (70. díl): Siná – Nízké Tatry **9:30** Čas pro Malawi
10:20 Víra do kapsy: Okultismus **10:35** Neboj se do-
plout aneb Umění doprovázet (6. díl): (Ne)milosrdná
lež **11:00** Odkaz předků (6. díl): Kněžpole **11:15** Živě
s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední mod-
litba [L] **12:05** Mše svatá ze Slavnosti Neposkvrněného
početí Panny Marie: kaple Telepace [L] **12:50** Roháči
na Mohelnickém dostavníku 2015 (5. díl) [L] **13:25** Po
stopách Ježíše Krista (5. díl): Zákon a láska **14:00** Živě
s Noe [L] **14:30** Na jedné lodi (2. díl) **15:35** V souvis-
lostech **16:00** Indie: Jeden **16:40** Noční univerzita:
Prof. Vladimír Smékal, CSc. – Čím je určena naše cesta
životem **18:00** Živě s Noe [P] **18:30** Klaunský pohádkový
kuffík (13. díl): O vzteklé Fridolině **18:35** Sedmihlásky
(138. díl): Šipek **18:45** Přejeme si... **19:00** Bach
trohu jinak: Benefiční koncert [L] **20:05** K jádru věci:
S gen. Petrem Pavlem [L] **21:10** ARTBITR – Kulturní
magazín (86. díl) [P] **21:20** Ars Vaticana **21:30** Živě
s Noe [P] **22:10** Terra Santa News: 4. 12. 2019
22:30 Kulatý stůl: Děti patří domů **0:05** Noční univer-
zita: P. Jacques Philippe – Dvojediná láska (2. část)
0:55 Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 10. 12. 2019

6:05 Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Grygarem: Žeň ob-
jevů 2018, 3. díl **6:50** Pod lampou **9:00** Živě s Noe [L]
9:20 Víra do kapsy: Okultismus **9:40** V pohorách po
horách (70. díl): Siná – Nízké Tatry **9:50** Muzikanti,
hrajte **10:20** Noční univerzita: P. Jacques Philippe
– Dvojediná láska (2. část) **11:15** Živě s Noe [L]
11:45 Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L]
12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Adventus
Domini **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Na jedné lodi (3. díl)
15:35 Světlo pro Evropu (17. díl): Mezináboženský di-
alog **15:45** Ars Vaticana **16:00** Kulatý stůl: Děti patří
domů **17:30** Animované biblické příběhy: Rút **18:00** Živě
s Noe [P] **18:30** Klaunský pohádkový kuffík (14. díl):
O zlomyslné Zuzce **18:40** Sedmihlásky (138. díl): Šipek
18:50 P. Vojtěch Kodet – Adventní obnova: Připravte
cestu Páně (Lk 3,1-6) **19:30** Zpravodajské Noeviny:
10. 12. 2019 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Výpravy do
divočiny: Zachraňme slony [L] **21:10** Řeckokatolický ma-
gazín (223. díl) [P] **21:30** Živě s Noe [P] **22:10** Adventní
koncert ČFS Brno; kostel Povýšení svatého Kříže
Židlochovice **23:20** Terra Santa News: 4. 12. 2019
23:45 Jak potkávat svět (74. díl): S dětským pěveckým
sborem Permonik **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 11. 12. 2019

6:05 Pro vita mundi: Lucie Pracná **6:45** Zpravodajské
Noeviny: 10. 12. 2019 **7:10** Noční univerzita:
Prof. Vladimír Smékal, CSc. – Čím je určena naše
cesta životem **8:25** Srbsko: Semínko naděje **9:00** Živě
s Noe [L] **9:20** Přímý přenos generální audience pa-
peže [L] **10:25** Mezi pražci (82. díl): Prosinec 2019
11:15 Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední
modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L]
12:50 Koncert Pavla Hešana: Odry 2018 **14:00** Živě
s Noe [L] **14:30** Na jedné lodi (4. díl) **15:35** Ars
Vaticana **15:45** ARTBITR – Kulturní magazín (86. díl)
16:00 Zpravodajské Noeviny: 10. 12. 2019 **16:20** K jádru
věci: S gen. Petrem Pavlem **17:25** Zeno Kaprál básník

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka
TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

18:00 Živě s Noe [P] **18:30** Klaunský pohádkový kuffík
(15. díl): O moudrosti **18:40** Sedmihlásky (138. díl):
Šipek **18:45** Pěšák Boží **19:30** Terra Santa News:
11. 12. 2019 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Adorace [L]
21:05 Neboj se doplout aneb Umění doprovázet (7. díl):
Lano hozené tonoucím **21:30** Živě s Noe [P] **22:10** Noční
univerzita: P. Ladislav Heryán SDB – Ježíš a černá ovce
23:10 Generální audience papeže Františka **23:30** Po sto-
pách Ježíše Krista (5. díl): Zákon a láska **0:05** Dáváme
lidem naději: Charita Valašské Meziříčí a její činnost
0:45 50 let Boží milosti **1:00** Noční repríza doped-
ních pořadů.

Čtvrtek 12. 12. 2019

6:05 Pro vita mundi: Don Václav Klement, SDB
6:45 Indie: Jeden **7:15** Bazilika Navštívení Panny Marie
ve Frýdku **7:55** P. Vojtěch Kodet – Adventní obnova:
Připravte cestu Páně (Lk 3,1-6) **8:35** Terra Santa
News: 11. 12. 2019 **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Světlo
pro Evropu (17. díl): Mezináboženský dialog **9:30** Kulatý
stůl: Děti patří domů **11:00** Víra do kapsy: Vyhoření
11:15 Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední
modlitba [L] **12:10** Muzikanti, hrajte **12:40** Hlubinami
vesmíru s dr. Jiřím Grygarem, Žeň objevů 2018, 3. díl
13:20 Vezmi a čti: Listopad 2019 **13:35** Generální audi-
ence papeže Františka **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Na
jedné lodi (5. díl) **15:35** Myanmar – Kačjinský stát:
Prahneho po míru **16:10** Zpravodajské Noeviny:
10. 12. 2019 **16:30** Řeckokatolický magazín (223. díl)
16:45 V pohorách po horách (70. díl): Siná – Nízké
Tatry **17:00** Večeře u Slováků: 3. neděle adventní [P]
17:25 Živě s Noe [P] **18:00** Mše svatá z baziliky sv. Petra
a Pavla z Vatikánu ke cti Panny Marie Guadalupské [L]
19:15 Česká věda [P] **19:30** Zpravodajské Noeviny:
12. 12. 2019 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** U NÁS aneb
Od cimbalu o lidové kultuře (151. díl) [L] **21:30** Živě
s Noe [P] **22:10** Pod lampou [P] **0:15** Zpravodajské
Noeviny: 12. 12. 2019 **0:35** Skryté poklady: Vladimír
1:00 Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 13. 12. 2019

6:05 Pro vita mundi: P. Stanislav Krátký, probošt mi-
kulovský **6:45** Zpravodajské Noeviny: 12. 12. 2019
7:10 Odkaz předků (6. díl): Kněžpole **7:25** Noční uni-
verzita: P. Ladislav Heryán SDB – Ježíš a černá ovce
8:25 Po stopách Ježíše Krista (5. díl): Zákon a láska
9:00 Živě s Noe [L] **9:20** Víra do kapsy: Okultismus
9:35 Lednický park vypravuje **10:00** ARTBITR – Kulturní
magazín (86. díl) **10:10** K jádru věci: S gen. Petrem
Pavlem **11:15** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P]
12:00 Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple
Telepace [L] **12:50** Neboj se doplout aneb Umění doprová-
zet (7. díl): Lano hozené tonoucím **13:15** Dáváme lidem
naději: Charita Valašské Meziříčí a její činnost **14:00** Živě
s Noe [L] **14:30** Na jedné lodi (6. díl) **15:35** Indie:
Jeden **16:10** Zpravodajské Noeviny: 12. 12. 2019

16:30 Historie sklářství v Karlovině **16:55** Výpravy
do divočiny: Zachraňme slony **18:00** Živě s Noe [P]
18:30 Klaunský pohádkový kuffík (16. díl): O čestnosti
18:40 Sedmihlásky (138. díl): Šipek **18:45** Roháči na
Mohelnickém dostavníku 2015 (5. díl) **19:20** Egypt –
Ať je požehnan Tvůj lid v Egyptě **19:50** Přejeme si...
20:05 Kulatý stůl: Kultura slova [L] **21:40** Živě s Noe [P]
22:20 Večeře u Slováků: 3. neděle adventní **22:45** Krásné
slovo otce Špidlíka (4. díl): Kristus u slovanských mys-
litelů, 2. část **23:40** Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím
Grygarem, Žeň objevů 2018, 3. díl **0:25** V pohorách po
horách (70. díl): Siná – Nízké Tatry **0:35** Česká věda
0:50 Mwebare kwija – Klinika v buši **1:05** Noční repríza
dopoledních pořadů.

Sobota 14. 12. 2019

6:05 Pro vita mundi: ThDr. Pavel Černý, ThD. **6:45** Dana
7:05 Outdoor Films s Petrem Ferry Kubátem (84. díl):
Canyoning **8:40** Odkaz předků (6. díl): Kněžpole
8:55 Sedmihlásky (138. díl): Šipek **9:00** Animované
biblické příběhy: Rút **9:35** Mezi pražci (82. díl):
Prosinec 2019 **10:20** Zpravodajské Noeviny: 12. 12. 2019
10:45 Přejeme si... [P] **11:00** Mše svatá z kostela
sv. Mikuláše: Fryšták [L] **13:10** U NÁS aneb Od cim-
balu o lidové kultuře (151. díl) **14:35** Terra Santa News:
11. 12. 2019 **14:55** Večeře u Slováků: 3. neděle adventní
15:20 Filipíny – SILSILA – Ve spojení s Všemohoucím
15:50 Vincent Hložník, umělec evropského for-
mátu [P] **16:10** Tři mušketýři: MFF Strážnice 2017 [P]
18:00 Po stopách Ježíše Krista (6. díl): Blahoslavenství
18:30 Klaunský pohádkový kuffík (16. díl): O čestnosti
18:40 Sedmihlásky (138. díl): Šipek **18:45** Světlo pro
Evropu (17. díl): Mezináboženský dialog **18:55** Muzikanti,
hrajte **19:30** V souvislostech [P] **19:50** Přejeme si...
20:05 Dobrodružství před kamerou (4. díl) [P] **21:15** V po-
horách po horách (71. díl): Moravský kras – Drahanská
vrchovina [P] **21:25** Irák: Ninive [P] **22:00** Živě s Noe [P]
23:10 Roháči na Mohelnickém dostavníku 2015 (5. díl)
23:45 Řeckokatolický magazín (223. díl) **0:05** Noční uni-
verzita: Prof. Vladimír Smékal, CSc. – Čím je určena naše
cesta životem **1:20** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 15. 12. 2019

6:05 Pro vita mundi: P. JUDr. ICLic. Pavel Forgač, Obl.OT
6:45 O starých Starých Hamrech **7:35** U NÁS aneb
Od cimbalu o lidové kultuře (151. díl) **9:00** Indie:
Jeden **9:30** Večeře u Slováků: 3. neděle adventní
9:55 Řeckokatolický magazín (223. díl) **10:15** ARTBITR
– Kulturní magazín (86. díl) **10:25** V souvislostech
10:45 Přejeme si... [P] **11:00** Mše svatá z kostela
Nanebevzetí Panny Marie v Čihošti [L] **12:15** Toufar
13:25 Světlo pro Evropu (17. díl): Mezináboženský
dialog **13:45** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne
14:30 Muzikanti, hrajte [P] **15:00** Ars Vaticana
15:10 Dobrodružství před kamerou (4. díl) **16:20** Živě
s Noe **17:30** Myanmar: na stejné cestě **18:00** Sedmihlásky
(139. díl): Šla děvčečka [P] **18:05** Animované biblické pří-
běhy: Samuel **18:30** Štětcem a pišťalou **18:50** Neboj se
doplout aneb Umění doprovázet (7. díl): Lano hozené
tonoucím **19:15** P. Vojtěch Kodet – Adventní obnova:
Co máme dělat my? (Lk 3,10-18) **19:50** Přejeme si...
20:05 Svatá Brigita Švédská (1. díl): Mladá léta **21:10** Má
vlast: Konice [P] **22:25** V souvislostech **22:45** Výpravy
do divočiny: Zachraňme slony **23:50** Polední modlitba
Sv. otce Františka **0:10** Zpravodajský souhrn uplynulého
týdne **0:50** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 9. 12. o 22:30 hod.:

Zanzibar – Sme odvážni (dokument)

V priebehu posledných rokov tu kresťania zažívajú čoraz väčšie prenasledovanie a zo strany moslimskej väčšiny sa stávajú terčom násilných útokov. Napriek tomu slúžia všetkým obyvateľom a stavajú pre nich kostoly, školy a nemocnice.

Utorok 10. 12. o 7:00 hod.:

Rorátna svätá omša

Priamy prenos z kaplnky TV LUX, celebruje a káže Mons. František Rábek.

Streda 11. 12. o 17:30 hod.:

Bolívia – Misia (dokument)

Misionár Ondrej Pešta SVD nadväzuje na úspešnú misiu jezuitov z roku 1692. V Amazónii v Čikitánii je viera ľudí dodnes živá, dodnes tam stoja typické chrámy postavené jezuitmi a obrady Veľkej noci dodnes sprevádzajú priam magické procesie.

Štvrtok 12. 12. o 18:00 hod.: Svätá omša z Vatikánu

Priamy prenos pri príležitosti sviatku Panny Márie Guadalupskej.

Piatok 13. 12. o 20:30 hod.:

Dôkaz viery: Svätý Martin de Porres

Dvaja vedeckí pracovníci pripravujú štúdiu o dávnom zázraku svätého Martina de Porres. Keď však začnú skúmať výpovede samotných svedkov a jedného z nich spoznajú osobne, zrazu sa ich neočehvejný názory začínajú meniť...

Sobota 14. 12. o 20:30 hod.: Vo svetle pravdy (film)

Životopisný príbeh blahoslaveného Guiseppa «Pino» Puglisiho, sicílskeho kňaza, mučeníka, ktorý našiel odvahu postaviť sa proti mafii.

Nedeľa 15. 12. o 21:00 hod.: Medzi nebom a zemou

Terézia Lenczová sa s nami podelí o svoje vnútro, ale i o bohaté skúsenosti v poli rodinnej politiky, sexuálnej výchovy či úsilia o jednotu medzi ľuďmi.

Brněnské Centrum naděje a pomoci pořádá workshop „JSEM JEDINEČNÁ“. Je určen **pro všechny mladé slečny ve věku 12-17 let**, které se zajímají o komunikaci s druhými, o zvládání nervozity a stresu a které by se rády dozvěděly více informací o proměně dívky v ženu. Tématem bude též přijetí sebe sama a poznání vlastní hodnoty. Kromě pravidelně vypsanych termínů je možná i individuální lekce. **Přihláška a bližší informace jsou na <https://www.cenap.cz/jsem-jedinecna>.**

BREVIÁŘ PRO LAIKY

7. – 14. PROSINCE 2019

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 8. 12.		PO 9. 12.		ÚT 10. 12.		ST 11. 12.		ČT 12. 12.		PÁ 13. 12.		SO 14. 12.			
Antifona	42	40	1606	1820	42	40	42	40	42	40	1708	1924	1734	1953		
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	786	884	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	42	40	1607	1820	42	40	42	40	42	40	1709	1926	1734	1953		
Antifony	70	71	1608	1821	950	1062	965	1079	981	1097	998	1115	1014	1132		
Žalmy	921	1030	813	914	950	1063	965	1079	981	1097	998	1115	1014	1132		
Krátké čtení a zpěv	70	71	1608	1822	77	79	80	83	83	87	1710	1926	1735	1954		
Antifona k Zach. kantiku	70	72	1608	1822	77	80	80	83	83	87	1614	1829	1735	1954		
Prosby	70	72	1608	1822	77	80	80	83	83	87	1711	1927	1724	1943		
Závěrečná modlitba	71	73	1609	1823	78	80	1613	1828	84	1828	1614	1829	1615	1830		
Modlitba během dne:																
Hymnus	43	41	123	133	43	41	43	41	43	41	43	41	43	41		
Antifony	44	42	1609	1823	44	42	44	42	44	42	44	42	44	42		
Žalmy	926	1036	1265	1403	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138		
Krátké čtení	71	73	1609	1823	78	81	81	84	84	88	88	92	91	96		
Závěrečná modlitba	71	73	1609	1823	78	80	81	84	84	88	87	92	90	95		
Nešpory: SO 7. 12.																
Hymnus	41	39	41	39	1610	1824	41	39	41	39	41	39	1714	1932	41	39
Antifony	68	70	72	74	1611	1825	960	1073	976	1091	992	1109	1009	1126	92	97
Žalmy	916	1025	930	1040	1661	1878	960	1073	976	1091	992	1109	1009	1126	1025	1144
Kr. čtení a zpěv	69	70	72	74	1611	1825	79	82	82	85	85	89	1717	1934	92	97
Ant. ke kant. P. M.	69	70	73	75	1612	1826	79	82	82	86	86	90	1614	1829	93	97
Prosby	69	71	73	75	1612	1826	79	82	82	86	86	90	1718	1936	93	98
Záv. modlitba	71	73	71	73	1609	1823	78	80	1613	1828	84	1828	1614	1829	95	100
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1242	1379	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

Liturgická čtení

Nedeľa 8. 12. – 2. nedeľa adventní

1. čt.: Iz 11,1-10
Ž 72(71),1-2.7-8.12-13.17
Odp.: 7 (*V jeho dnech rozkvetie spravdlnosť a hojnosť pokoja navěky.*)
2. čt.: Řím 15,4-9
Ev.: Mt 3,1-12

Pondělí 9. 12. – slavnost Panny Marie, počatí bez poskvrny prvotního hříchu

1. čt.: Gn 3,9-15.20
Ž 98(97),1.2-3ab.3c-4
Odp.: 1a (*Zpívejte Hospodinu píseň novou, neboť učinil podivuhodné věci.*)
2. čt.: Ef 1,3-6.11-12
Ev.: Lk 1,26-38

Úterý 10. 12. – ferie

1. čt.: Iz 40,1-11
Ž 96(95),1-2.3+10ac.11-13ab.13cd
Odp.: srov. Iz 40,9-10 (*Hle, náš Bih přijde s mocí.*)
Ev.: Mt 18,12-14

Středa 11. 12. – nezávazná památka sv. Damasa I.

1. čt.: Iz 40,25-31
Ž 103(102),1-2.3-4.8+10
Odp.: 1a (*Veleb, duše má, Hospodina!*)
Ev.: Mt 11,28-30

Čtvrtek 12. 12. – nezávazná památka Panny Marie Guadalupské

1. čt.: Iz 41,13-20
Ž 145(144),1+9.10-11.12-13ab
Odp.: 8 (*Milosrdný a milostivý je Hospodin, shovívavý a plný lásky.*)
Ev.: Mt 11,11-15

Pátek 13. 12. – památka sv. Lucie

1. čt.: Iz 48,17-19
Ž 1,1-2.3.4+6
Odp.: srov. Jan 8,12 (*Kdo tě, Pane, následuje, bude mít světlo života.*)
Ev.: Mt 11,16-19

Sobota 14. 12. – památka sv. Jana od Kříže

1. čt.: Sir 48,1-4.9-11
Ž 80(79),2ac+3b.15-16.18-19
Odp.: 4 (*Bože náš, obnov nás, rozjasni svou tvář, a budeme spaseni.*)
Ev.: Mt 17,10-13

ŽIVOT V DNEŠNÍ SPOLEČNOSTI

HLAS, KTERÝ VYRUŠUJE

Marián Kuffa • Předmluva prof. Petr Piřha • Ze slovenštiny přeložil a texty uspořádal Martin Leschinger • Redakční spolupráce Erik Zbiňovský, Libor Rösner, Marcela Macháčková, Josef Novák

Na jaře 2019 pozvali organizátoři bratislavských Hanusových dní žakovského faráře P. Mariána Kuffu, aby lidem v Bratislavě a celému Slovensku vysvětlil, jestli „se zbláznil“, když si dovolil v prezidentských volbách nepodpořit ani Františka Mikloška, ani budoucí prezidentku Zuzanu Čaputovou. Předložený text, sepsaný z několika promluv P. Kuffy, je shrnutím konzervativních priorit pro současného voliče (platí i v Česku), který má problém s tím, že stáletá normálnost se ze společnosti postupně vytrácí.

FLÉTNA • Brož., 110x190 mm, 128 stran, 125 Kč

DOMÁCÍ NÁSILÍ • PŘÍRUČKA (NEJEN) PRO PASTORAČNÍ PRACOVNÍKY

Lucie Paprsteinová - Jiřina Navrátilová - Libor Botek • Úvodní slovo biskup Josef Nuzík, delegát ČBK pro rodinu • Odpovědný redaktor Pavel Mareš

Tato publikace vymezuje pojem domácího násilí, podává charakteristiku ohrožených i násilných osob, nastiňuje způsob komunikace s oběťmi a přináší přehledný seznam míst nabízejících odbornou pomoc. Popisuje rovněž právní prostředky ochrany před domácím násilím a nabízí řešení těchto obtížných situací také z pohledu pastoračního a kanonicko-právního. Prakticky zaměřená příručka je určena duchovním, pastoračním pracovníkům a každému, kdo se chce blíže seznámit s danou problematikou.

Karmelitánské nakladatelství • Brož., 132x190 mm, 112 stran, 129 Kč

PRO DUCHOVNÍ ŽIVOT

NEDELNÍ PROMLUVY • ROČNÍ CYKLUS A Vojtěch Kodet • Redakce Ivana Trefná

Autor předkládá krátká zamyšlení nad úryvky evangelia, které se předčítají při nedělních bohoslužbách. Užitek z nich mohou mít nejen kazatelé, ale i každý, kdo se chce nad texty v modlitbě zamyslet, dříve než se nedělní liturgie zúčastní.

*Pavel Nebojsa - Doron
Brož., 130x190 mm, 160 stran, 229 Kč*

ROZHOVORY POD VĚŽÍ

Max Kašparů • Fotografie Petr a Štěpán Václavkovi

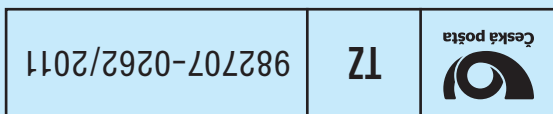
Osvědčený průvodce pravdami víry, modlitby, svátostmi a Desaterem. Kniha vtipně usnadňuje pohotovou orientaci v každodenním prožívání víry. Řeckokatolický kněz Max Kašparů, psychiater, exercitátor a kazatel, se v jednom rozhovoru přiznal, že se pozorně chrání před třemi chorobami současnosti. Před diktatorem korektnosti, bezbřehým liberalismem a zblázněnou tolerancí. Odmítá se jim přizpůsobit. Odmítá se přizpůsobit ústupkům a povrchnostem při takzvaném hledání „nových, široce otevřených pastoračních cest“ a podbizení se v tomto směru dnešní době, světu, který se chce hlavně bavit, a to i v kostele. Max Kašparů proto bývá nesrozumitelný těm, kteří v duchovním životě preferují rádoby intelektuální pozerství a snobismus, jalový „jakobysmus“ a hru na katolickou víru.

*Cesta
Váz., 112x195 mm, 176 stran, 228 Kč*

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

**Malice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1**

SVE TLO - týdeník Malice cyrilometodějské, spolku. Vydává Malice cyrilometodějská, spolok. Dolní nám. 24, Olomouc - IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Malice cyrilometodějské, spolku. Redakce: Šéfredaktor Mgr. Daniel Dehner, redaktor Mgr. Theol. Tomáš Kiml. Vychází z církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravi. Neznámena to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; http://svetlo.maticecm.cz; objednávky týdeníku: e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz). Registrací značka MK CR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: CD Photo s.r.o., Chrenovská 21/14, 949 01 Nitra, telefon 00421 903 263 525; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzugasorje aj.), se podřizujeme konečnému usudku církve. Nevyžadane nezveřejněné příspěvky nevracíme.